

172266

புதிமத் சிந்தாமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருவாய் மனர்த்தஞ்சிய

தேவாரப் பதிகங்கள்

Q23:417x,1
N11

172266

2-ஆவது சஞ்சிகை.

வ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீமத் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரப் பதிகங்கள்.

காஞ்சிபுரம் - மஹானித்வான

ஸ்ரீமத் இராமாநந்த யோகிகள்

எழுதிய உரையும்

பு. ஷண்முகமுதலியாரால்

சென்னை

மதராஸ் டைமண்ட் பிரைஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1911.

Registered Copy-right.

Q23:4(7x),1

172266

[அண 2

னோக்குத் தியம்பலவெத் தனையுங்கலத்திற்

புகப்பெய்துகொண்டேறநுந்தி

யார்க்கும்கடலங்கரைமேன்மகோதை

யணியார்பொழில்ஞ்சைக்களத்தப்பனே.

(ப-ரை.) நான் - யான், ஆக்கும் - படைப்பும், அழிவும் - அழிப்பும், அமைவும் - அளிப்பும், நீயென்பன்-நீயே யென்பேன், நான்-யான், சொல்லுவோர் - சொல்வோரது, சொற்பொருள் அவை - சொற் பொருள்களாகிய அவையாவும், நீயென்பன் - நீயே யென்பேன், நான் - யான், நாக்கும் செவியும் கண்ணும்—, நீயென்பன்-நீயே யென்பேன், நலனே-நன்றாகவே, இனி-இப்பொழுது, நான் உன்னை கண்டு உணர்ந்தேன் - நான் உன்னை நன்றாய் உணர்ந்தேன், நோக்கும் - பார்க்கப்படுகிற, நிதியம்பல எத்தனையும் - பல திரவியங்கூறும், கலத்தில் புகபெய்து கொண்டு - மாக்கலத் தடங்கவிட்டுக் கொண்டு, ஏறநுந்தி - ஏறத்தன்ளி, ஆர்க்கும்-ஒலிக்கின்ற, கடலங்கரைமேல் மகோதையணியார்பொழில்ஞ்சைக்களத்தப்பனே-அழகுநிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த அஞ்சைக்களத்தப்பனே எ-று.

(பொ-ரை.) யான் படைப்பும் அழிப்பும் அளிப்பும் நீயே யென்பேன், யான் சொல்வோரது சொற்பொருளாகிய அவை யாவும் நீயே யென்பேன், யான் நாக்கும்செவியும் கண்ணும் நீயேயென்பேன், நன்றாகவே இப்பொழுது, நான் உன்னை நன்றாய் உணர்ந்தேன், பார்க்கப்படுகிற பல திரவியங்கூறும் மாக்கலத்தடங்க விட்டுக்கொண்டு ஏறத்தன்ளி யொலிக்கின்ற அழகுநிறைந்த சோலைகளுழ்ந்த அஞ்சைக்களத்தப்பனே.

(க-ரை.) திருஅஞ்சைக்களத்தப்பனே, படைப்புமுதலியவை நீயேயென்பேன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆக்கு தொழிற்பெயர். இனி - நிகழ்காலங் குறித்து வந்தது. கலம் - மாக்கலம். பெய்தல் - இடிதல். ஏற - கரையேற, கோரை எனினுமாம்.

வெறுத்தேன்மனைவாழ்க்கையைவிட்டொழிந்தேன்

விளங்குங்குழைக்காதுடைவேதியனே

யிறுத்தாயிலங்கைக்கிறையாயவனைத்

தலைபத்தொடுதோள்பலவிறுவிழை

கண்டங்கறுத்தாய்கடனஞ்சமுதுண்டு

கடுகப்பிரமன்றலையைந்தனுளொன்

றறுத்தாய்கடலங்கரைமேன்மகோதை

யணியார்பொழில்ஞ்சைக்களத்தப்பனே.

(ப-ரை.) கடல்அம்கரைமேல் - அழகிய கடற்கரைமேலுள்ள, மகோதை அணிஆர் - பேரொளியழகுநிறைந்த, பொழில் - சோலைகளுழ்ந்த, அஞ்சைக்களத்து - திருவஞ்சைக்களத்தி லுழமுந்தருளி யிருக்கிற, அப்பனே - எமது

தந்தையே, மனைவாழ்க்கையை - இல்லறவாழ்க்கையை, வெறுத்தேன் - வெறுத்தவனாய், விட்டு ஒழிந்தேன் - விட்டு நீங்கினேன், விளங்கும் - பிரகாசிக்கிற, குழை - குண்டலமணிந்த, காது உடை - திருச்செவியையுடைய, வேதியனே - அந்தணனே, தலைபத் தொடு - பத்துத் தலைகளோடு, பலதோள் - பலதோள்களும், இற்றுவிழ - அற்றுவிழும்படி, இலங்கைக்கு - இலங்கைக்கு, இறை ஆயவனை - தலைவனாகிய ராவணனை, இறுத்தாய் - முடிவுசெய்தாய், கடல் நஞ்சு - கடல்விஷத்தை, அமுது உண்டு - உணவாகவுண்டு, கண்டம் கறுத்தாய் - திருமிடறு கறுத்தாய், கடுக - விரைவாக, பிரமன் தலை ஐந்தனுள் ஒன்று அறுத்தாய் - ஏ-று.

(பொ-ண.) அழகிய கடற்கரைமேலுள்ள பேரொளியழகு நின்றந்த சோலைகளும்புத்த திருவஞ்சைக்களத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற எமதுதந்தையே; இல்லறவாழ்க்கையை வெறுத்துவிட்டேன், விட்டுநீங்கினேன், பிரகாசிக்கிற குண்டலமணிந்த திருச்செவியையுடைய அந்தணனே, பத்துத்தலைகளோடு பலதோள்களும் அற்று விழுப்படி இலங்கைக்கு தலைவனாகிய ராவணனை முடிவு செய்தாய், கடல்விஷத்தை உணவாக வுண்டு திருமிடறு கறுத்தாய், விரைவாக பிரமன் தலை ஐந்தனுள் ஒன்று அறுத்தாய்.

(க-ண.) திரு அஞ்சைக்களத்தப்பனே, மனைவாழ்வைவிட்டேன் என்னை யானவேண்டுமென்பதாம்.

(வி-ண.) வெறுத்தேன் - முற்றெச்சம் (வெறுத்து) அறவாழியத்தண னுதலால் வேதியனே என்றார். (8)

பிடிக்குக்களிறேயொத்தியாலெம்பிரான்
பிரமற்கும்பிரான் மறையார்க்கும்பிரா
னெடிக்குமளவிற்புரமூன்றெரியச்சிலை
தொட்டவனையுனைநான்மறவேன்
வடிக்கின்றனபோற்சிலவன்றிரைகள்
வலித்தெற்றிமுழங்கவலம்புரிகொண்
டடிக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதை
யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.

(ப-ண.) வடிக்கின்றனபோல் - வடிப்பனபோல, சிலவல்திரைகள் - சில வலிய அலைகள், வலித்து எற்றி முழங்கி வலம்புரிகொண்டது - அடிக்கும் கரை மேல் மகோதையணியார் பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே, பிடிக்கு - பெண் யானைக்கு, களிறேஒத்தி - ஆண்யானையெனநோக்கியும், எம்பிரான் - பிரமற்கும் பிரான்-பிரமனுக்குந்தலைவன், மறையார்க்கும் பிரான் - கொடிக்கு மளவில் - கொடிப்பொழுதில், புரமூன்று - முப்புரமெரித்து நீருக்கும்படி, சிலைதொட்டவனே - வில்லினைத்தவனே, என்னை நான் மறவேன் - உதவி யான் மறவேன் ஏ-று.

1314
894.811

(பொ-ரை.) வடிப்பனபோலச் சிலவலிய அலைகள் வலித்துஎற்றி முழங்கி வலம்புரிகொண்டு அடிக்கும் கரைமேல் மகோதையணியார்பொழி லஞ்சைக் களத்தப்பனே, பெணயானேக்கு ஆண்யானையே நிகர்க்கிறாய், எம்பிரான், பிர மனுக்கும்தலைவன், மற்றையார்க்கும் பிரான், நொடிப்பொழுதில் முப்புரமெரி ந்து நீருகுர்படி வில்வளைத்தவனே, உன்னை யான் மறவேன்.

(க-ரை.) திரு அஞ்சைக் களத்தப்பனே, உன்னை நான் மறவேன் என்ப தாம்.

(வி-ரை.) பிடி - பெண்யானே. களிது - ஆண்யானே. சிலை - மலை யெனரி னுயாம். (9)

எந்தம்மடி-களிமையோர்பெருமானெனக்
கென்றுமளிக்குமணியிடற்ற
எந்தன் கடலங்கரைமேன்மகோதை
யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே
மந்தம்முழவுக்குமுலுயியம்பும்
வளர்நாவலர்கோனம்பிழூரன்சொன்ன
சந்தம்மிகுதண்டமிழ்மலைகள் கொண்
டடிவீழவல்லார்தடுமாற்றிலரே.

923:412511
A11

(ப-ரை.) எந்தம் அடிகள் - எமது சுவாமிகள், இமையோர் பெருமான் - தேவர் பெருமான், எனக்கு - எனக்கும், என்றும் - எந்நாளும், அளிக்கும் - அருள்செய்கிற, மணி மிடற்றன் - நீலமணிபோலும் திருமிடறுடையவன், அம் தண் கடல்மேல் மகோதை அணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே - மந்தம் முழவும் - மந்தமாகிய மத்தளமும், குழலும் - குழலும், இயம்பும் - ஒலிக்கிற, வளர் - வளராநின்ற, நாவலர்கோன் - நம்பியாரூரன் சொன்ன, சந்தம் மிகு - அழகுமிகுந்த, தண் தமிழ்மலைகள் கொண்டு - அடி வீழவல்லார் - இறைவனது திருவடியை விரும்பவல்லார், தடுமாற்று இலர் - தடுமாற்ற மில்லாதவராவர் எ-று.

(பொ-ரை) எமது சுவாமிகள், தேவர் பெருமான், எனக்கு எந்நாளும் அருள் செய்கிற நீலமணிபோலும் திருமிடறுடையவன், அம் தண் கடல்மேல் மகோதை அணியார்பொழிலஞ்சைக் களத்தப்பனே, மந்தமாகிய மத்தளமும் குழலும் ஒலிக்கின்ற வளராநின்ற நாவலர்கோன் நம்பியாரூரன் சொன்ன அழகு மிகுந்த தண் தமிழ்மலைகள் கொண்டு இறைவனது திருவடியை விரும்பவல்லவர் தடுமாற்ற மில்லாதவராவர்.

(க-ரை.) திரு அஞ்சைக்களத் தப்பனே வணங்கவல்லவர் தடுமாற்ற மில் லாதவராவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இமையோர் - தேவர், இதுமங்கலம், மணி-நீலமணி, மிடறு-கண்டம். வீழ்தல் - விழுதல் எனினுமாம். தடுமாற்றம் என்பது தடுமாற்று என வந்தது. தடுமாற்றமாவது பிறவித் துன்பத்தால் தடுமாறுதல். (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் மலைநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - அஞ்சைக்களத்தப்பர். தேவியார் - உமையம்மை.

திருஓணகாந்தன் றளி

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நெய்யும்பா லுந்தரிருங்கொண்டு நித்தம் பூசனை செய்ய லுற்றார் கையிலொன் றுங்காணாயில்லைக்கழலடிதொழுதுய்யினல்லா லைவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டமுத்துவேனுக் குய்யுமாறென் றருளிச்செய்யிரோணகாந்தன் றளியுளீரே.

(ப-ரை.) ஓணகாந்தன் தளியுளீரே - திருஓணகாந்தன் றளியி லெழுந்த ருளியிருப்பவரே, நெய்யும் பாலும் தயிரும் கொண்டு-நெய்யினையும் பாலினையும் தயிரினையும் கொண்டு, (உன் அன்பர்) நித்தம் பூசனை செய்யலுற்றார் - நித்தமும் பூசை செய்யாநின்றார், (எனக்கோ) கையில் ஒன்றும் காணம் இல்லை-கையில் சிறிதும் பொன் இல்லை, கழல்-வீரக்கழலணிந்த, அடி - உன் திருவடி யை, தொழுது - வணங்கி, உய்யினல்லால் - பிழைத்தாலன்றி, ஐவர் கொண்டு-ஐவரால், இங்கு - இந்த மாயவாழ்க்கையில், ஆட்டஆடி - ஆடுவிக்கஆடி, ஆழ்-ஆழ்ந்த, குழிப்பட்டி - குழியில் விழுந்து, அழுந்துவேனுக்கு - அழுந்தாநின்ற எனக்கு, உய்யும் - பிழைத்தற்குரிய, ஆறு ஒன்று - ஒரு வழியை, அருளிச் செய்யீர் - அருளிச்செய்வீராக எ-று.

(பெர்-ரை.) திருவோணகாந்தன் றளியி லெழுந்தருளியிருப்பவரே, நெய்யினையும் பாலினையும் தயிரினையும் கொண்டு உன் அன்பர் நித்தமும் பூசை செய்யாநின்றார், எனக்கோ கையில் சிறிதும் பொன் இல்லை வீரக்கழலணிந்த வுந்திருவடியை வணங்கி பிழைத்தாலன்றி ஐவரால் இந்த மாய வாழ்க்கையில் ஆடுவிக்க ஆடி ஆழ்ந்த குழியில் விழுந்து அழுந்தாநின்ற எனக்கு பிழைத்தற் குரிய ஒருவழியை அருளிச்செய்வீராக.

(க-ரை.) திருவோணகாந்தன் றளியுளீரே, நான் உய்யும்வழி சொல்லும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்யலுற்றார் என்பதற்கு வினைமுதலாகிய உன் அன்பர் என்பது வருவித்தரைக்கப்பட்டது. செய்யலுற்றால் எனப் பாடமோதி செய்யத் தொடங்கினால் என்றுரைத்தலுமாம். காணம் - பொன். (பொற்

மூலமும் உரையும்.

காசு) ஐவர் என்று பஞ்சேத்திரியங்களை, அவையாவன: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்பன. (1)

திங்கடங்குசடை கண்மேலோர்திரைகள்வந்துபுரளவீசுங்
கங்கையாளேல்வாய்திறவார்கணபதியேல்வயிறுதாநி
யங்கைவேலான்குமரன்பிள்ளைதேவியார்கோற்றட்டியாளா
வங்களுக்காட்செய்யமாட்டோமோணகார்த்தன் றளியுளீரே.

(ப-ரை.) திங்கடங்கு - பிறைநீர்க்கு, சடைகள்மேல்-சடைகளின்மீது, ஓர் - ஒப்பற்ற, திரைகள் வந்து புரள - அலைகள்வந்து புரளாநிற்க, வீசும்-எறிகின்ற, கங்கையாளேல் - கங்காதேவியோடுவெனின், வாய்திறவாள் - வாய்திறக்கமாட்டாள், கணபதியேல் - கணபதியோடுவெனின், வயிறுதாநி - பெறுவயிறன், அங்கை வேலான் - அங்கையில் வேலை யுடையவனாகிய முருகனோடுவெனின், குமரன்பிள்ளை-குமார பருவத்தனாகிய பிள்ளை, தேவியார்கோடுவெனின், கோற்றட்டியாள் - கோற்றட்டியாளாயிருக்கிறாள், ஆல் - ஆதலால், உங்களுக்கு - உங்களுக்கு, ஆட்செய்யமாட்டோம் - தொண்டு செய்யமாட்டோம், ஒண்கார்த்தன் றளியுளீரே - திருஒண்கார்த்தன் றளியி லெழுந்தருளியிருப்பவரே எ-று.

(பே-ரை.) பிறைநீர்க்கு சடைகளின்மீது ஒப்பற்ற அலைகள் வந்து புரளாநிற்க எறிகின்ற கங்காதேவியோடுவெனின், வாயைத்திறக்கமாட்டாள், கணபதியோடுவெனின் பெறுவயிறன், அங்கையில் வேலையுடையவனாகிய முருகனோடுவெனின் குமாரபருவத்தனாகியபிள்ளை, தேவியாரோடுவெனின் கோற்றட்டியாளாயிருக்கிறாள், ஆதலால் உங்களுக்கு ஆட்செய்யமாட்டோம், திருஒண்கார்த்தன் றளியி லெழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவேணகார்த்தன் றளியுளீரே, யாம் உங்களுக்கு ஆட்செய்யமாட்டோம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏல் எனின் என்பதன் மரூஉ. ஆல் - ஆதலால். கோற்றட்டியாள் - கோலைத் தட்டுகிறவள். (மாயவித்தை செய்கிறவன்) மாயவித்தை செய்கிறவன் தன் கையிலொரு சிறுகோல் கொண்டு நிலத்திற் றட்டுதலும் அவன் குறித்த காரியங்க ளெல்லா முடிவதுபோல, இவளும் தான் சங்கற்பித்த படியே பஞ்சகிருத்தியங்களும் முட்டின் றி முடிவதன லிவ்வாறு கூறினாள். (2)

பெற்றபோதும்பெருதபோதும்பேணியுங்கழலேத்துவார்கண்
மற்றோர்பற்றிலரென்றிரங்கிமதியுடையவர்கையெய்தி
ரற்றபோதுமலந்தபோதுமாவற்காலத்தடிசேறும்மை
பொற்றிவைத்திற்குண்ணலாமோவோணகார்த்தன் றளியுளீரே.

(ப-ரை.) பெற்றபோதும் பெருதபோதும் - பெற்றகாலத்தும் பெருத காலத்தும், பேணி - விரும்பி, உம்கழல் ஏத்துவார்கள் - உமது திருவடியைத்

துதிப்பவர், மற்று ஓர் பற்று இலர் என்று இரங்கி - வேறொரு ஆதரவில்
 ரென்று இரக்கமுற்று, மதிஉடையவர் - அறிவுடையோரது, செய்கை-செய்
 சையை, செய்யீர் - செய்யமாட்டீர், அற்றபோழ்தும் - கைப்பொருளில்லாத
 போதும், அலந்த போழ்தும்-வருந்தினபோதும், ஆவற்காலத்து - ஆபக்காலத்
 தில், அழிகேள் - சுவாமிகளே, உம்மை ஒற்றிவைத்து - தேவீரை ஒற்றி
 வைத்து, இங்கு உண்ணல் ஆமோ - இவ்விடத்தில் உண்ணக்கூடுமோ, ஒண்
 காந்தன் நரியுளீரே-திருநுண்காந்தன் நளியிலெழுந்தருளி யிருப்பவரே எ-று.

(பெர்-ரை.) பெற்றகாலத்தும் பெறாதகாலத்தும் விரும்பி உமது திரு
 வடியைத் துதிப்பவர் வேறொரு ஆதரவில்லென்று இரக்கமுற்று அறிவுடை
 யோரது செய்கையைச் செய்யமாட்டீர், கைப்பொருளில்லாத போதும் வருந்
 தினபோதும் ஆபக்காலத்தில், சுவாமிகளே, தேவீரை ஒற்றிவைத்து இவ்
 விடத்தில் உண்ணக் கூடுமோ, திருநுண்காந்தன்நளியி லெழுந்தருளி யிருப்
 பவரே.

(க-ரை.) திருவோண காந்தன் நரியுளீரே, ஆபக்காலத்தில் உம்மை
 யொற்றிவைத் துண்ணலாமோ வென்பதாம்.

(வி-ரை.) கழல் - திருவடி. ஏத்துதல் - துதித்தல். பற்று - ஆதரவு. மதி
 யுடையவர் செய்கையாவது காத்தல். அலத்தல் - வருத்தல். ஒற்றி - அடை
 மாணம். (3)

வல்லதெல்லாஞ்சொல்லியும்மைவாழ்த்தினாலும்வாய்திறந்தொன்
 றில்லையென்னீருண்டுமென்னீரெம்மையாள்வானிருப்பதென்னீர்
 பல்லையுக்கப்படுத்தலையிற்பகலெல்லாம்போய்ப்பலி திரிந்திங்
 கொல்லவாழ்க்கையொழியமாட்டீரோணகாந்தன் நளியுளீரே.

(ப-ரை.) வல்லது எல்லாம் சொல்லி - கூடுமான தெல்லாஞ் சொல்லி,
 உம்மை வாழ்த்தினாலும் - தேவீரைத் துதித்தாலும், வாய்திறந்து - வாயைத்
 திறந்து, ஒன்று இல்லை யென்னீர் உண்டு என்னீர் - ஒன்றில்லை யென்ன
 மாட்டீர் உண்டென்னமாட்டீர், எம்மை ஆள்வான்-எம்மையாளும்பொருட்டு,
 நீர் இருப்பது என் - நீரிருப்பதென்ன, பல் உக்கப்படுதலையில் - பல்லு திரிந்து
 பட்டதலையில், பகல் எல்லாம் போய் - பகற் பொழுதெல்லாம் போய், பலி
 திரிந்து - பிச்சைக்கு அலைந்து, இங்கு-இவ்விடத்தில், ஒல்வாழ்க்கை ஒழிய
 மாட்டீர் - விரைந்தழியும் வாழ்வை யொழியமாட்டீர், ஒண்காந்தன் நளியு
 ளீரே - திருவோணகாந்தன்நளியி லெழுந்தருளியிருப்பவரே எ-று.

(பொ-ரை.) கூடுமானதெல்லாஞ் சொல்லி தேவீரைத் துதித்தாலும்
 வாயைத் திறந்து ஒன்றில்லை யென்னமாட்டீர் உண்டென்னமாட்டீர், எம்மை
 யாளும்பொருட்டு நீரிருப்பதென்ன, பல்லுதிரிந்துபட்டதலையில் பகலெல்லாம்
 போய் பிச்சைக்கு அலைந்து இவ்விடத்தில் விரைந்தழியும் வாழ்வை யொழிய
 மாட்டீர், திருவோணகாந்தன்நளியி லெழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவோணகாந்தன் றளியுளீரே, நீர் பிணையேற்பதை யொழியமாட்டீர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வல்லது - இசைந்தது. உண்டும் என்பதில் உமமை யிசை நிறை. பல்லை பென்பதில் ஐசாரியை. ஒல்லை-விரைவு. ஒல்லைவாழ்க்கை- விரைவிலுழியும் அற்பவாழ்வு. (4)

கூடிக்கூடித்தொண்டர் தாங்கள்கொண்டபாணி குறைபடாமே
யாடிப்பாடியழுது நெக்கங்கன்புடையவர்க்கின்பமோரீர்
தேடித்தேடித்திரிந்தெய்த்தாலுஞ்சித்தமென்பால்வைத்தமொண்டர்
ரோடிப்போகிற்பற்றுந்தாரீரோணகாந்தன் றளியுளீரே -

(ப-ரை.) தொண்டர் - அடியார், கூடிக்கூடி-சேர்ந்து சேர்ந்து, தாங்கள் கொண்டபாணி குறைபடாமே-தாம் தொடங்கின பாட்டுக் குறையாமல், ஆடி பாடி அழுது - ஆடிபாடி அழுது, நெக்கு - (மனம்) நெகிழ்ந்து, அங்கு - அவ்வாறு, அன்பு உடையவர்க்கு - அன்பருக்கு, இன்பம் ஓரீர்-சுகந்தர நாடமாட்டீர், தேடி தேடித்திரிந்து - தேடித்தேடியிலேந்து, எய்த்தாலும் - இளைத்தாலும், சித்தம் - உம்திருவுளத்தை, என்பால் - என்னிடத்தில், வைக்கமாட்டீர் - வைக்கமாட்டீர், ஒடிப்போகீர் - ஒடிப்போகமாட்டீர், பற்றுந்தாரீர் - பிடியும் கொடுக்கமாட்டீர், ஒணகாந்தன் றளியுளீரே - திருவோணகாந்தன் றளியிலெழுந்தருளியிருப்பவரே என்று.

(பொ-ரை.) அடியார் சேர்ந்து சேர்ந்து தாம் தொடங்கின பாட்டுக் குறையாமல் ஆடிபாடி அழுது மனம்நெகிழ்ந்து அவ்வாறு அன்புடையவருக்கு சுகந்தரநாடமாட்டீர், தேடித் தேடியிலேந்து இளைத்தாலும் உம் திருவுளத்தை என்னிடத்தில் வைக்கமாட்டீர், ஒடிப்போகமாட்டீர் பிடிக்கொடுக்கவுமாட்டீர், திருவோணகாந்தன் றளியிலெழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவோணகாந்தன் றளியுளீரே, உமது திருவுளத்தை யென் மீது வைக்கமாட்டீர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாணி - பாட்டு. ஓர்தல் - நாடுதல். எய்த்தல் - இளைத்தல். பற்று - பிடி. (5)

வாரிருங்குழம் மைவாரணெடுங்கண் மலைமகன் மதுவிற்புகொன்றைத்
தாரிருந்தடமாற்புநீங்காதையலாளுவகுய்யவைத்த
காரிரும்பொழிந்கச்சிழுதுர்க்காமக்கோட்டமுண்டாகநீர்போ
யூரிமெபிச்சைகொள்வதென் னேயோணகாந்தன் றளியுளீரே.

(ப-ரை.) வார் - நீண்ட, இருங்குழம் - பெரிய கூந்தலையும், மைவான் றெடுங்கண் - மையெழுதும் பெரியவாள்போலும் கண்களையும் உடைய, மலை

மங்கை-மலைமகளும், மதுவிம்மு - தேன்பெருகுதி, கொன்றைதார் - கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த, தடம்மார்புநீங்கா - விசாலமான வுன் மார்பை விட்டகலாத, தையலான் - பெண்ணுமாயிருக்கிற உமாதேவியானவன், உலகு உய்யவைத்த - உலகம் பிழைக்கும்படிவைத்த, கார் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, இரும்பொழில் - பெரியசோலைகள் சூழ்ந்த, கச்சிமுதூர் - திருக்கச்சியாகிய, பழையநகரில், காமக்கோட்டம் உண்டாக - காமக்கோட்டம் உண்டாயிருக்க, நீர் - தேவாரீர், போய் - சென்று, ஊர் - ஊரார், இடம் - போடுகிற, பிச்சை கொள்வது என்னே - பிச்சை யேற்பதற்குக் காரணம் யாதோ, ஓணகாந்தன் றளியுளீரே - திருவோணகாந்தன் றளியிலெழுந்தருளியிருப்பவரே என்று.

(பொ-ரை.) நீண்ட. பெரிய கடத்தலையும் மையெழுதும் பெரியவான் போலும் கண்களையும் உடைய மலையாளம் தேன்பெருகுதி கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த விசாலமான வுன் மார்பைவிட்டகலாத பெண்ணுமாயிருக்கிற உமாதேவியானவன் உலகம் பிழைக்கும்படி வைத்த மேகங்கள் தவழ்கின்ற பெரிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கச்சியாகிய பழைய நகரில் காமக்கோட்டம் உண்டாயிருக்க நீர் போய் ஊரார் போடுகிற பிச்சையை யேற்பதற்குக் காரணம் யாதோ, திருவோணகாந்தன் றளியிலெழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவோணகாந்தன் றளியுளீரே, காமக்கோட்டமிருக்க நீர் பிணையேற்ற லென்னென்பதாம்.

(வி-ரை.) வார் என்பதற்கு ஒப்பின செய்யப்பட்ட என்றுரைப்பினு மாம். விம்முதல் - மிகுதல். காமக்கோட்டம் - விரும்பினவற்றைக் கொடுத்தற் குரிய அறச்சாலை. இது உமாதேவியாரால் திருக்கச்சியில் வைத்து முப்பத்திரண்டறமும் தவறாது நடத்தப்பட்டு வருவதற்குரிய சருமச்சாலை. (6)

பொய்ம்மையாலேபோதுபோக்கிப்புறத்துமில்லையகத்துமில்லை
மெய்ம்மைசொல்லியாளமாட்டீர்மேலைநாளொன்றிடவுங்கில்லீ
ரெம்மைப்பெற்றாலேதும்வேண்டிரேதுந்தாரீரேதுமோதி
ரும்மையென்றேமெம்பெருமானோணகாந்தன் றளியுளீரே.

(ப-ரை.) பொய்மையாலே - பொய் சொல்லுதலாலே, போதுபோக்கி - பொழுதுபோக்கி, புறத்தும் இல்லை - வெளியிலுமில்லை, அகத்தும் இல்லை - உள்ளிடத்துமில்லை, மெய்மைசொல்லி - உண்மைசொல்லி, ஆளமாட்டீர் - ஆண்டருளமாட்டீர், மேலைநான் - முன்னாளில், ஒன்று இடவும் கில்லீர் - ஒன்றிடவுமாட்டீர், எம்மைப்பெற்றால் - எங்களைத் தொண்டராசுப்பெறின், ஏதும் வேண்டிர்-யாதொன்றையும் விரும்பமாட்டீர், ஏதும் தாரீர்-யாதும்கொடுக்க மாட்டீர், ஏதும் ஒதிர் - ஏதுவும் சொல்லமாட்டீர், இப்படிப்பட்ட உம்மை எம்பெருமான் என்றேம்-எம்மிறைவனன்றோம், ஓணகாந்தன் றளியுளீரே- திருவோணகாந்தன் றளியிலெழுந்தருளியிருப்பவரே என்று.

(பொ-ரை.) பொய் சொல்லுதலாலே பொழுதுபோக்கி வெளியிலும் இல்லை உள்ளிடத்தும் இல்லை, உண்மை சொல்லி ஆண்டருளமாட்டீர், முன்னாளில் ஒன்றிடவுமாட்டீர், எங்களைத் தொண்டராகப்பெறில் யாதொன்றையும் விரும்பமாட்டீர், எதையும் கொடுக்கமாட்டீர், எதையும் சொல்லமாட்டீர், இப்படிப்பட்ட உம்மை எம்மிறைவனென்றோம், திருவோணகார்த்தன் றளியி லெழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவோண கார்த்தன் றளியுளீரே, ஒன்றும் தராதவும்மை எம் பெருமானென்றேம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) போது - பொழுது. வேண்டல் - விரும்பல். (7)

வலையம்வைத்தகூற்றமீவான்வந்துநின் றவார்த்தைகேட்டுச் சிலையமைத்தசிந்தையாலேதிருவடிதொழுதுய்யினல்லாற் கலையமைத்தகாமற்செற்றேய்குரோதலோபமதமவருடை யுலையமைத்திங்கொன் றமரட்டேனோணகார்த்தன் றளியுளீரே.

(ப-ரை.) வலையம்வைத்த - வலையைத்தா, கூற்றம் - யமனானவன், மீவான் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்தில், வந்துநின்ற வார்த்தை கேட்டு - வந்து நின்ற சொல்லைக்கேட்டு, சிலை அமைத்த சிந்தையாலே-கல்லாலமைக்கப்பட்ட மனத்தினாலே, திருவடி தொழுது - உன்திருவடியைவணங்கி, உய்யின் அல் லால் - பிழைத்தலேயன்றி, கலை அமைத்தகாமன் - மகரமீனையுயர்த்த காமனை, செற்றேய்-அழித்தவனே, குரோதம் லோபம் மதம் என்பவற்றையுடைய, அவருடை - அவரது, உலை - கெடுவழியில், அமைத்து-வைக்கப்பட்டு, இங்கு ஒன்றமாட்டேன் - இவ்விடத்திருக்கமாட்டேன், னுணகார்த்தன் றளியுளீரே - திருவோணகார்த்தன் றளியி லெழுந்தருளியிருப்பவரே எ-று.

(பொ-ரை.) வலையைத்த யமனானவன் மேலிடமாகிய ஆகாயத்தில் வந்து நின்ற சொல்லைக்கேட்டு, கல்லாலமைக்கப்பட்ட மனத்தாலே உன்திருவடியை வணங்கிப் பிழைத்தலேயன்றி, மகரமீனை யுயர்த்த காமனை யழித்தவனே, குரோதம் லோபம் மதம் என்பவற்றையுடைய அவரது கெடுவழியில் அமைத்து வைக்கப்பட்டு இவ்விடத்திருக்கமாட்டேன், திருவோணகார்த்தன் றளியி லெழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவோணகார்த்தன் றளியுளீரே, காமநெறியி லமைத்திருக்க மாட்டேன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வலையம் என்பதில் அம்சாரியை. மீ-மேலிடம். வான் - ஆகா யம். சிலையமைத்த சிந்தை - கல்மனம். கலை - மகரமீன். அமைத்த-கொடி யாயமைத்த. செறல் - அழித்தல். உலையல் - கெடுதல். உலையென்றது முத னிலைத் தொழிற்பெயர். உலையற்காரணமாகிய வழியை யுணர்த்தலால் ஆகு பெயர். (8)

வாரமாகித் திருவடிக்குப்பணிசெய்தொண்டர்பெறுவதென்னே
யாரம்பாம்புவாழ்வதாருரொற்றியூரே லும்மதன்று
தாரமாகக்கங்கையானைச்சடையிலவைத்தவடிகேளுந்த
முருங்காடுமுடையுந்தோலேயோணகாந்தன் நளியுளீரே.

(ப-ணா.) வாரம் ஆகி - அன்புடையராகி, திருவடிக்கு - சீர்பாதத்துக்கு, பணிசெய் - தொண்டுசெய்கிற, தொண்டர் - அடியார், பெறுவது என்னே - பெறுவது யாதோ, ஆரம்பாம்பு - பாம்பே மாலை, வாழ்வது ஆரூர் - நீர்வசிப்பது திருவாரூர், ஒற்றியூரேல் - ஒற்றியூரோவெனின், உம்மது அன்று-அது உமதல்ல, கங்கையானை - கங்காதேவியை, தாரம் ஆக-மனைவியாகக்கொண்டு, சடையிலவைத்த-சடையில் வைத்துக்கொண்ட, அடிசேன் - சுவாமிகளே, உம் தம்-உம்முடைய, ஊரும் காடு-ஊரும் மயானம், உம் உடையும் தோலே-உம தாடையுந் தோலே, ஒண்காந்தன் நளியுளீரே - திருவோணகாந்தன் நளியிலெழுந்தருளி யிருப்பவரே எ-று.

(பொ-ணா.) அன்புடையராகி சீர்பாதத்துக்கு தொண்டுசெய்கிற அடியார் பெறுவது யாதோ, பாம்பே மாலை, நீர்வசிப்பது திருவாரூர், ஒற்றியூரோவெனின் அது உமதல்ல, கங்காதேவியை மனைவியாகக்கொண்டு சடையில் வைத்துக்கொண்ட சுவாமிகளே, உம்முடைய ஆரும் மயானம், உமது ஆடையும் தோலே, திருவோணகாந்தன் நளியிலெழுந்தருளி யிருப்பவரே.

(க-ணா.) திருவோணகாந்தன் நளியுளீரே, உமக்குள்ள செல்வம் பாம்பும் தோலுமே யென்பதாம்.

(வி-ணா.) ஒற்றியூர்-ஒற்றிவைத்த ஆர். உடை-உடுக்கப்படுவது (ஆடை). தோல் என்றது யானைத்தோல் புலத்தோல் சிங்கத்தோல் என்பவற்றை. (9)

ஓவணமேலெருதொன்றேறுமோணகாந்தன் நளியுளார்தா
மாவணஞ்செய்தாளுங்கொண்டவரைதுகிலொடுபடுவீக்கிக்
கோவணமேற்கொண்டவேடங்கோவையாகவாரூரன்சொன்ன[னே.
பாவணத்தமிழ்பத்தும்வல்லார்க்குப்பறையுந்தாஞ்செய்தபாவந்தா

(ப-ணா.) ஓவண்ணம்மேல்-ஓவண்ணத்தின்மேல், எருது ஒன்று ஏறும் - ஒரு எருதின்மீது ஏறுகின்ற, ஒண்காந்தன் நளியுளார் - திருவோணகாந்தன் நளியிலெழுந்தருளி யிருப்பவர், தாம் - தாமே, ஆவணம் செய்து - அடிமை யோலை யுண்டாக்கிக்கொண்டு வந்து, அ - அந்த, அரைதுகிலொடு - திருவரையாடையோடு, பட்டும் வீக்கி - பட்டாடையுங்கட்டி, கோவணமேற்கொண்டவேடம்-கோவணமேற்கொண்ட கோலத்தை, கோவையாக-வரிசையாக, ஆரூரன்சொன்ன - சுந்தரன்சொன்ன, பாவண்ணத்தமிழ் - பாடலாகிய அழகிய தமிழானியன்ற, பத்தும் - பத்துப்பாடலையும், வல்லார்க்கு - கற்று வல்லவர்க்கு, தாம்செய்தபாவம் - அவர் தாம்செய்த பாவம், பறியும்-அவரைவிட்டி நீங்கும் எ-று.

(பொ-ரை.) ஓவண்ணத்தின்மேல் ஒரு எருதின்மீது ஏறுகின்ற திருவோண்கார்தன் றரியிலெழுந்தருளி யிருப்பவராகிய சிவபிரானார், தாமே அடிமையோலை யுண்டாக்கிக்கொண்டு வந்து, அந்தத் திருவரை யாடையோடு பட்டாடையுங்கட்டிக் கோவணமேற்கொண்ட கோலத்தை வரிசையாகச் சுந்தரன் சொன்ன பாடலாகிய அழகிய தமிழானியன்ற பத்தினையும் கற்று வல்லவர்க்குத் தாம்செய்த பாவம் அவரைவிட்டு நீங்கும்.

(க-ரை.) திருவோண்கார்தன் றனியுளாரை ஆரூரன் சொன்ன பத்துப் பாடலும் கற்று வல்லவர்க்கு பாவமொழியும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓவண்ணம் - அரன் என்னும் வண்ணம், வீக்குதல் - கட்டித் தல், கோவணமேற்கொண்ட வேடம் - கோவணக்கோலம், பறிதல்-நீங்குதல். திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - ஓண்காரந்தேசுவரர்.

திருவெண்காடு

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

படங்கொணுகஞ்சென்னிசேர்த்திப்பாய்புலித்தோலரையில்வீக்கி
யடங்கலாருரெரியச்சிறியன் றுமூவர்க்கருள்புரிந்தீர்
மடங்கலாண்சென்றுகந்தீர்மனைகடோறுந்தலையேந்தி
விடங்கராகித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) படம் கொள் நாகம் - படத்தையுடைய பாம்பை, சென்னிசேர்த்தி - சடையிற்கட்டி, பாய் - பாய்கின்ற, புலித்தோல் - புலித்தோலை, அரையில்வீக்கி - திருவரையிற்கட்டி, அடங்கலார் - பகைவரது, ஊர் - ஊராகிய முப்புரம், எரிய - எரியும்படி, சீறி - கோபித்து, அன்று - அந்நாளில், மூவர்க்கு அருள்புரிந்தீர் - மூவர்க்குமாத்நிரமே அதுக்கிரகம் செய்தீர், மடங்கலாண - சிங்கவுருவத்தானை, சென்று உகந்தீர் - அழித்துக்களித்தீர், தலையேந்தி - தலையோட்டைக் கையிலேந்தி, விடங்கர் ஆகி - அழகராகி, மனைகள் தோறும் - வீடுகள் தோறும், திரிவது என்னே - உழல்வது யாதுகாரணத்தாலோ, வேலை சூழ் - கடல் சூழ்ந்த, வெண்காடனீரே - திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே என்று.

(பொ-ரை.) படத்தையுடைய பாம்பைச் சடையிற்கட்டி, பாய்கின்ற புலித்தோலை திருவரையிற்கட்டி, பகைவரது ஊராகிய முப்புரம் எரியும்படி கோபித்து, அந்நாளில் மூவர்க்கு மாத்நிரமே அதுக்கிரகம் செய்தீர், சிங்கவுருவத்தானை யழித்துக் களித்தீர், தலையோட்டைக் கையிலேந்தி அழகராகி வீடுகள் தோறும் உழல்வது யாது காரணத்தாலோ, கடல் சூழ்ந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவெண் காடனீரே, முப்புரமெரித்த நீர், பிணையேற்ப தென்னென்பதாம்.

(வி-ரை.) படங்கொள் நாகம் என்றார் நீர்ப்பாம்பு முதலியவற்றை விலக் குதற்கு. மூவர் என்றது தாரகாஷன் கமலாஷன் வித்யுந்மாவி என்பவர்களை. மடங்கலான் என்றது நரசிங்கனை. விடங்கம் - அழகு. வேலை வேலா என்னும் வடசொற்றிரிபு. வெண்காடு என்பதனை சுவேதவநம் என்பர் வடதூலார். (1)

இழித்துகந்தீர்முன்னேவேடமிமையவர்க்குமுரைகள் பேணு தொழித்துகந்தீர்நீர்முன்கொண்டவுயர்தவத்தையமர்வேண்ட வழிக்கவந்தகாமவேளையவனுடையதாதைகாண விழித்துகந்தவெற்றியென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) முன்னேவேடம் - முந்தின வேடத்தை, இழித்து உகந்தீர் - இழிவாக்கி மகிழ்ந்தீர், இமையவர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், உரைகள் பேணுது - சொற்களைச் சொல்லாது, ஒழித்து உகந்தீர் - நீக்கி மகிழ்ந்தீர், முன் - முற்காலத்தில், கொண்ட - நீர் கொண்ட, உயர்தவத்தை - சிறத்தவத்தினை, அழிக்க - அழிக்கும்படி, அமர் வேண்ட - தேவர்கள் வேண்ட, வந்த காம வேலை - வந்த மன்மதனை, அவனுடைய தாதைகாண-அவன் தந்தை நோக்கிக் கொண்டிருக்க, விழித்து - விழித்து எரித்து, உகந்த - மகிழ்ந்த, வெற்றி என்னே - வெல்லிக்குக் காரணம் யாதோ, வேலைசூழ் - கடல் சூழ்ந்த, வெண்காடனீரே - திருவெண்காட்டிலெழுந்தருளி யிருப்பவரே என்று.

(பெர்-ரை.) முந்தினவேடத்தை இழிவாக்கி மகிழ்ந்தீர், தேவர்களுக்கும் சொற்களைச் சொல்லாது நீக்கி மகிழ்ந்தீர், முற்காலத்தில் நீர் கொண்ட சிறந்த தவத்தினை அழிக்கும்படி தேவர்கள்வேண்ட வந்த மன்மதனை அவன் தந்தை நோக்கிக் கொண்டிருக்க விழித்தெரித்து மகிழ்ந்த வெல்லிக்குக் காரணம் யாதோ, கடல்கூழ்ந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளி யிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவெண்காடனீரே, உமது தவத்தை யழிக்கவந்த காமனை யெரித்த வெற்றியென்னே யென்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னேவேடம் - சிவவேடம். உயர்தவம் - உயர்ந்ததவம். காமவேள் - இருபெயரொட்டு. தாதை - தந்தை. விழித்தல் - நெற்றிக்கண்ணைத் திறத்தல். (2)

படைகளேந்திப்பாரிடமும்பாதம்போற்றறமாதூநீரு முடையோர்கோவணத்தாராகியுண்மைசொல்லீரும்மையன்றே சடைகடாமுக்கரணமிட்டுத்தண்மைபேசியில்பலிக்கு விடையதேறித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) படைகள் ஏந்தி - ஆயுதங்களைத் தாங்கி, பாரிடம் - பூதகணங்கள், உம்பாதம் போற்ற - உமது திருவடிமையவணங்க, மாதும் நீரும் - தேவி

யாரும் நீருமாக, உடை ஓர் கோவணத்தர் ஆகி - ஒரு கோவணத்தையுடையவராகி, உண்மை சொல்லீர்-மெய் சொல்லீர், உண்மையன்றே-இது உண்மையல்லவா, சடைகள் தாழ் - சடைகள் தொங்க, கரணமிட்டு - கரணம் போட்டு, தண்மைபேசி - தாழ்மை சொல்லி, இல்பலிக்கு - வீடுகள்தோறும் பிணைக்கு, விடையேறித்திரிவதென்னே - இடபமேறி யுழல்வதற்குக் காரணம் யாதோ, வேலேகூழ் - கடல் சூழ்ந்த, வெண்காடனீரே- திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே எ-று.

(பொ-ரை.) ஆயுதங்களைத் தாங்கிப் புதுகணங்கள் உமது திருவடியை வணங்க தேவியாரும் நீருமாக, ஒரு கோவணத்தை யுடையவராகி மெய்சொல்லீர், இது உண்மையல்லவா, சடைகள் தொங்கக் கரணம் போட்டுத் தாழ்மை சொல்லி வீடுகள்தோறும் பிணைக்கு இடபமேறி யுழல்வதற்குக் காரணம் யாதோ, கடல்கூழ்ந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவெண்காடனீரே, நீர் விடையேறி வீடுதோறும் பிணையேற்ப தென்னென்பதாம்.

(வி-ரை.) உடை ஓர் கோவணத்தர் ஆகி - உடையும் ஒருகோவணமும் உடையவராகி, தாழ்தல் - தொங்குதல், தண்மை - தாழ்வு, விடையது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. (3)

பண்ணுளீராய்ப்பாட்டுமாளீர்பத்தர்சித்தம்பரவிக்கொண்டீர்
கண்ணுளீராய்க்கருத்தி லும்மைக்கருதுவார்கள்காணும்வண்ண
மண்ணுளீராய்மதியம்வைத்தீர்வரனநாடர்மருவியேத்த
விண்ணுளீராய்சிற்பதென்னேவேலேகூழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) பண்ணுளீராய் - பண்ணுள்ளிருப்பவராய், பாட்டும் ஆனீர் - பாடலுமானீர், பத்தர்சித்தம் - பத்தருடைய மனத்தில், பரவிக்கொண்டீர் - வியாபித்துக்கொண்டீர், கண்ணுளீராய்-கண்ணுள்ளிருப்பவராய், கருத்தில் - மனத்தில், உம்மை கருதுவார்கள் - உம்மை நினைப்பவர்கள், காணும் வண்ணம் - காணும்படி, மண்ணுளீராய் - மண்ணுள்ளிருப்பவராய், மதியம் வைத்தீர் - பிறையை யணிந்தீர், வானநாடர் - தேவர்கள், மருவி ஏத்த - வந்து துதிக்க, விண்ணுளீராய் நிற்பது என்னே - ஆகாயத்திலிருப்பவராய் நிற்பதென்னே, வேலேகூழ் - கடல் சூழ்ந்த, வெண்காடனீரே - திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே எ-று.

(பொ-ரை.) பண்ணுள்ளிருப்பவராய் பாடலுமானீர், பத்தருடைய மனத்தில் வியாபித்துக் கொண்டீர், கண்ணுள்ளிருப்பவராய் மனத்தில் உம்மை நினைப்பவர்கள் காணும்படி, மண்ணுள்ளிருப்பவராய் பிறையை யணிந்தீர், தேவர்கள் வந்துதுதிக்க ஆகாயத்திலிருப்பவராய் நிற்பதென்னே, கடல்கூழ்ந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவெண்காடனீரே, நீர் பண் முதலிய எல்லாவற்றுள்ளும் நிற்பதென்னே யென்பதாம்.

(வி-ரை.) பண்-இந்தளம். பஞ்சுரம் நட்ராக முதலியன. மதியம்வைத்தீர் என்பதற்கு திருவுளம் வைத்தீர் என்றுரைத்தலுமாம். வானரோடு - சுவர்க்க லோகம். (4)

குடமெடுத்தநீரும்பூவுங்கொண்டுதொண்டரேவல்செய்ய
நடமெடுத்தொன்றடிப்பாடிநல்குவீர்நீர்புல்கும்வண்ணம்
வடமெடுத்தகொங்கைமாதோர்பாகமாகவார்கடல்வாய்
விடமிடற்றில்வைத்ததென். நேவேலேசுழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) குடம் எடுத்து - குடத்தால் மொண்டு, நீரும்பூவும் கொண்டு-
நீரையும்லரையுங்கொண்டு, தொண்டர் எவல்செய்ய - அடியார் பணிசெய்யா
நிற்க, ஒன்றுநடம் எடுத்து ஆடி-ஒருநடந்தையெடுத்தாடி, பாடி-பாட்டுப்பாடி,
நல்குவீர் - அருள்செய்வீர், நீர் புல்கும்வண்ணம் - நீர் தழுவும்படி, வடம் எடு
த்த - வடத்தைத் தாங்கிய, கொங்கை - தனத்தையுடைய, மாது - உமாதேவி
யானவள், ஓர்பாகம் ஆக - ஒருபாகத்தில் அமர்ந்திருக்க, வார் - நீண்ட,
கடல்வாய் - கடலிலுண்டான, விடம் - நஞ்சை, மிடற்றில் - கண்டத்தில்,
வைத்து என்னே-வைத்ததற்குக் காரணம் யாதோ, வேலேசுழ் - கடல்குழந்த,
வெண்காடனீரே - திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளி யிருப்பவரே என்று.

(பொ-ரை.) குடத்தால்மொண்டு நீரையு மலரையுங்கொண்டு அடியார்
பணிசெய்யா நிற்க, ஒரு நடந்தையெடுத்தாடி பாட்டுப்பாடி அருள் செய்
வீர், நீர்தழுவும்படி வடத்தைத் தாங்கிய தனத்தையுடைய உமாதேவியான
வள் ஒருபாகத்தில் அமர்ந்திருக்க, நீண்ட கடலிலுண்டான நஞ்சைக் கண்டத்
தில் வைத்ததற்குக் காரணம் யாதோ, கடல்குழந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்
தருளி யிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவெண்காடனீரே, உமைபங்கராகிய நீர் நஞ்சுண்டதென்
னென்பதாம்.

(வி-ரை.) குடம் - திருமஞ்சனக்குடம். நீர்-புண்ணியதீர்த்தம். பூ-கோட்
டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்னும் எல்லாவகை மலர்கள். புல்கல் - தழு
வல். வடம் - மாலை (முத்துமாலை முதலியன). ஓர்பாகமாக என மேல் வருத
லால் மாது உமாதேவியை யுணர்த்திற்று. கடல் - பாற்கடல். (5)

மாறுபட்டவனத்தகத்தின்மருவவந்தவன்களிற்றைப்
பீறிமீட்டமாகப்போர்த்திப்பெய்பலிக்கென்றில்லந்தோறுங்
கூறுபட்டகொடியுநீருங்குலாவியேற்றையடரவேறி
வேறுபட்டத்திரிவதென்னேவேலேசுழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) மாறுபட்ட வனத்தகத்தில் - மாறுபட்ட காட்டில், மருவந்த-சேரவந்த, வல்களிற்றை-வலியயானையை, பீறி-கிழித்து, இட்டமாக - விருப்பமாக, போர்த்தீர் - போர்த்துக்கொண்டீர், பெய்பலிக்கென்று - இடப்பட்ட பிணையின்பொருட்டு, இல்லத்தோறும் - வீடுதோறும், கூறுபட்ட - பாகத்திற் பொருந்திய, கொடியும் - உமாதேவியும், நீரும் - தேவாரும், குலாவி - தழுவிக்கொண்டு, ஏற்றை - இடபத்தின்மேல், அடர ஏறி - நெருக்கமாயேறி, வேறுபட்டு திரிவது என்னே - மாறுபட்டுழல்வதற்குக் காரணம் யாதோ, வேலைசூழ் - கடல்கூழ்ந்த, வெண்காடனீரே-திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே எ-று.

(பெர்-ரை.) மாறுபட்ட காட்டில் சேரவந்த வலிய யானையைக் கிழித்து விருப்பமாகப் போர்த்துக்கொண்டீர், இடப்பட்ட பிணையின் பொருட்டு வீடுதோறும் பாகத்திற் பொருந்திய உமாதேவியும் நீரும் தழுவிக்கொண்டு இடபத்தின்மேல் நெருக்கமாயேறி, மாறுபட்டுத் திரிவதற்குக் காரணம் யாதோ, கடல்கூழ்ந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவெண்காடனீரே, யானையை வுரித்த நீர், தேவியோடு வீடுதோறும் பிணையேற்ப தென்னென்பதாம்.

(வி-ரை.) மாறுபட்ட - கொடிய, பீறல்-கிழித்தல், போர்த்தல்-(தோலை) போர்வையாகப் போர்த்துக்கொள்ளல், கொடி - ஆகுபெயர், குலாவல் - தழுவல், ஏறு - இடபம், அடர்தல் - நெருக்கல். (6)

காதலாலேகருதுந்தொண்டர்காரணத்தராகிநின்றே
பூதம்பாட்புரிந்துநட்டம்புவனியேத்தவாடவல்லீர்
நீ தியாகவேழிலோசைநித்தராகிச்சித்தர்கூழ்
வேதமோதித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) காதலாலே - ஆசையாலே, கருதும் - நினைக்கிற, தொண்டர் - அடியாரது, காரணத்தர் ஆகி நின்று - காரணமாகநின்று, பூதம்பாட - பூத கணங்கள் பாடவும், புவனி ஏத்த - உலகந்துதிக்கவும், புரிந்து - விரும்பி, நட்டம் ஆடவல்லீர் - நடமாடவல்லீர், நீதியாக - நியாயமாக, ஏழிலோசை - சத்த சுரங்கையுடைய, நித்தர்ஆகி - சாகுவதராகி, சித்தர் சூழ் - சித்தர்கள் சூழ்ந்திருக்க, வேதம் ஒதி திரிவது என்னே - வேதம்படித் துழல்வதற்குக் காரணம் யாதோ, வேலைசூழ் - கடல்கூழ்ந்த, வெண்காடனீரே - திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே எ-று.

(பொ-ரை) ஆசையாலே நினைக்கிற அடியாரது காரணமாக நின்று பூத கணங்கள் பாடவும் உலகம் துதிக்கவும் விரும்பி நடமாடவல்லீர், நியாயமாக சத்தசுரங்கையுடைய சாகுவதராகிச் சித்தர்கள் சூழ்ந்திருக்க வேதம்படித் துழல்வதற்குக் காரணம் யாதோ, கடல்கூழ்ந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே,

(க-ரை.) திருவெண்காடனீரே, பூதகணங்கள்பாட நடமனாடுகிற நீர், வேத மோதித்திரிவ தென்னென்பதாம்.

(வி-ரை.) புரிதல் - விரும்புதல். நடம் - நடனம். புவனி - உலகம். இது உலகத்தாரை யுணர்த்திற் ருகுபெயரான். ஏழிலோரை - சத்தசராங்க ளோடு பாட வல்ல.

(7)

குரவுகொன்றைமதியமத்தங்கொங்கைமாதர்கங்கைநாகம்
விரவுகின்றசடையுடையீர்விருத்தரானீர்கருத்திலும்மைப்
பரவுமென்மேற்பழிகள்போக்கிர்பாதமாயமங்கையஞ்சி
வெருவவேழஞ்செற்றதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) குரவு - குராமலர், கொன்றை-கொன்றைமலர், மதியம்-பிறை, மத்தம் - ஊமத்தமலர், கொங்கைமாதர் கங்கை - தனத்தினுமுள்ள கங்கை, நாகம் - பாம்பு, (ஆகிய இவைகள்) விரவுகின்ற - பொருந்துகின்ற, சடை உடையீர் - சடையை யுடையீர், விருத்தர் ஆனீர் - வயோதிகரானீர், கருத்தின் - மனத்தினால், உம்மை - தேவரீரை, பரவும் - வழிபடுகிற, என்மேல் - அடியேன்மீது, பழிகள்போக்கீர் - பழிகள் சுமத்தீர், பாகம் ஆய - உமது பாகத்திலமர்ந்த, மங்கை - உமாதேவி, அஞ்சி வெருவ - மிகவும் பயப்பட, வேழம் செற்றது என்னே - யானையை யுரித்தது என்னே, வேலைசூழ்-கடல் சூழ்ந்த, வெண்காடனீரே-திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளி யிருப்பவரே எ-று.

(பொ-ரை.) குராமலர், கொன்றைமலர், பிறை, ஊமத்தமலர், தனத்தினுமுள்ள கங்கை, பாம்பு (ஆகிய இவைகள்) பொருந்துகின்ற சடையையுடையீர், வயோதிகர் ஆனீர், மனத்தினால் தேவரீரை வழிபடுகிற அடியேன்மீது, பழிகள் சுமத்தீர், உமது பாகத்திலமர்ந்த வுமாதேவி மிகவும் பயப்பட யானையை யுரித்தது என்னே, கடல்சூழ்ந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளி யிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவெண்காடனீரே, நீர் உமாதேவி யஞ்சும்படி யானையைக் கொன்ற தென்னென்பதாம்.

(வி-ரை.) குரவு கொன்றை மத்தம் என்பன ஆகு பெயர்கள். மாதர் - அமுகு. வயோதிகர் - வயது முதிர்ந்தவர். பாகமாயமங்கை யென்றமையால் உமாதேவியென் றுரைக்கலாயிற்று.

(8)

மாடங்காட்டுங்கச்சியுள்ளீர்நிச்சயத்தானினைப்புள்ளார்பாற்
பாடுங்காட்டிலாடலுள்ளீர்பரவும்வண்ணமெங்ஙனேதா
னாடுங்காட்டிலயனுமாலுந்நுகாவண்ணமனலமாய
வேடங்காட்டித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(ப-ரை.) மாடம் காட்டும்-மாடங்களைத் தோற்றுவிக்கிற, கச்சி உள்ளீர்-திருக்கச்சியிலுள்ளவரே, நிச்சயத்தால் - நிச்சயமாக, நினைப்பு உள்ளார் பால்-

நினைப்புள்ளவரிடத்தில், பாடுங்காட்டில் - படுங்காட்டில், ஆடல் உள்வீர் - ஆடுதலுடையீர், பரவும் வண்ணம் - உம்மை வழிபடும்வகை, எங்ஙன் - எப்படி, ஆடம் - ஆடாரின்ற, காட்டில் - மயாநத்தில், அயனும் மாலும் - பிரமனும் விண்டிவும், அணுகாவண்ணம்-நெருங்காதபடி, அனலம் ஆய-நெருப்புருவாகிய, வேடம் காட்டி - கோலத்தைக் காட்டி, திரிவது என்னே - உழல்வதற்குக் காரணம் யாதோ, வேலைசூழ் - கடல்கூழ்ந்த, வெண்காடனீரே - திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே எ-று.

(பொ-ரை.) மாடங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருக்கச்சியிலுள்ளவரே, நிச்சயமாக நினைப்புள்ளவரிடத்தில், படுங்காட்டில் ஆடுதலுடையீர், உம்மை வழிபடும்வகை யெப்படி, ஆடாரின்ற மயாநத்தில் பிரமனும் விண்டிவும் நெருங்காதபடி, நெருப்புருவமாகிய கோலத்தைக்காட்டி உழல்வதற்குக் காரணம் யாதோ, கடல்கூழ்ந்த திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பவரே.

(க-ரை.) திருவெண்காடனீரே, நீர் மயாநத்திலாடுதல் முதலிய வேடங்காட்டித்திரிவ தென்னென்பதாம்.

(வி-ரை.) மாடம்-மாளிகை, பாடுங்காட்டில் - பாடுதற்கு முன்பேயெனினுமாம். ஆடுங்காடு - சர்வசங்காரகாலத்தி லாடு மயாநம். அணுகல்-நெருங்கல்.

விரித்தவேதமோதவல்லார்வேலைசூழ்வெண்காடுமேய
விருத்தனுபவேதன் றன்னைவிரிபொழிற்றிருநாவலூர
னருத்தியாலாரூரன் றொண்டனடியன் வேட்டமாலைபத்துந்
தெரித்தவண்ணமொழியவல்லார்செம்மையாளர்வானுளாரே.

(ப-ரை.) விரித்த - விரிக்கப்பட்ட, வேதம் ஓதவல்லார் - வேதமோதவல்லவரும், வேலைசூழ் - கடலும் சூழ்ந்த, வெண்காடுமேய - திருவெண்காட்டிலெழுந்தருளிய, விருத்தன் ஆய - வயோதிகனாகிய, வேதன்றன்னை - வேதியனை, விரிபொழில் - விரிந்த சோலைகள் சூழ்ந்த, திருநாவலூரன் - சுந்தரனாகிய, ஆரூரன்-தொண்டன்-அடியன்- அருத்தியால்-ஆசையால்,வேட்ட-விரும்பித் தொடுத்த, மாலைபத்தம் - சொன்மாலை பத்தினையும், தெரித்தவண்ணம் - தெரிவித்தபடியே, மொழியவல்லார் - ஓதவல்லவர், செம்மையாளர் - செவ்வியராகி, வான் உள்ளார் - விண்ணுலகத்தராவர் எ-று.

(பொ-ரை.) விரிக்கப்பட்ட வேதமோத வல்லவரும் கடலும் சூழ்ந்த திருவெண்காட்டிலெழுந்தருளிய வயோதிகனாகிய வேதியனை, விரிந்த சோலைகள் சூழ்ந்த திருநாவலூரன், ஆரூரன்,தொண்டன் அடியன், விரும்பித் தொடுத்த சொன்மாலை பத்தினையும், தெரிவித்தபடியே சொல்ல வல்லவர் செவ்வியராகி விண்ணுலகத்தராவர்.

(க-ரை.) திருவெண்காடரை, ஆரூரன் பாடின பத்துப் பாட்டும் கற்று வல்லவர் விண்ணுலகமெய்துவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேதன் - வேதியன். வேதப்பிரதி பாத்தியன் எனினுமாம்.
செம்மையாளர் முற்றெச்சம். (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமியெயர் - சுவேதாரணியேசுவரர்.

தேவியார் - பிரமவித்தியாநாயகியம்மை.

திரு எதிர்கொள் பாடி

பண் - இத்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மத்தயானையே நிமன்னர்கூழவருவீர்கள்
செத்தபோதினாருமில்லைச்சிந்தையுள்வைப்பின்கள்
வைத்தவுள்ளமாற்றவேண்டாவம்மின்மனத்திரே
யத்தர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

(ப-ரை.) மத்தயானை ஏறி - மதயானைமேலேறி, மன்னர்கூழ - அரசர்
கூழ, வருவீர்கள் - வருவோர்களே, செத்தபோதில் - இறந்த போதில், ஆரும்
இல்லை - யாருமில்லை, சிந்தையுள் வைப்பின்கள் - மனத்தில் வையுங்கள்,
வைத்த உள்ளம் மாற்றவேண்டா - வைத்தமனத்தைத் திருப்பவேண்டா, வம்
மின் - வாருங்கள், மனத்திரே - விருப்பமுள்ளவர்களே, அத்தர் கோயில் -
அத்தர் கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடி - யென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடி
யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம் - சேர்வோம் என்று.

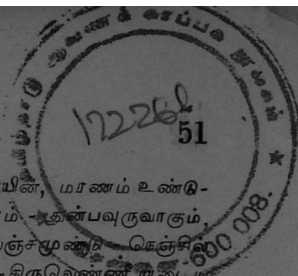
(பொ-ரை.) மதயானைமேலேறி அரசர் கூழ வருவோர்களே, இறந்தபோ
தில் ஆருமில்லை, மனத்தில் வையுங்கள், வைத்தமனத்தைத் திருப்பவேண்டா,
வாருங்கள் விருப்பமுள்ளவர்களே, அத்தர் கோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்
பாடி யென்னுந் திருப்பதியைச் சேர்வோம்.

(க-ரை.) உலகிரே, இறக்கும்போது யாருந் துணையில்லை யாதலால்
இறைவரது திருவெதிர்கொள்பாடியை யடைவோம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மத்தயானையேறி மன்னர்கூழ வருவீர்கள் என்றது சக்ர
வர்த்திகளை நோக்கிற்று. ஆருமில்லையென்றது அத்தரோருவருண்டென்றவாறு.
அத்தர் - இறையனார். (1)

தோற்றமுண்டென்மரணமுண்டுதுயரமனைவாழ்க்கை
மாற்றமுண்டெல்வஞ்சமுண்டுகெஞ்சமனத்திரே
நீற்றரேற்றர்நிலைகண்டர்நிறைபுனலீள்சடைமே
லேற்றர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே,

மூலமும்-உரையும்.

(ப-ரை.) தோற்றம் உண்டேல் - பிறத்தலுண்டாயின், மரணம் உண்டு- சாதலுண்டு, மனைவாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கை, துயரம் - துன்பவுருவாகும், மாற்றம் உண்டேல் - சொல்லுண்டாயின், நெஞ்சம் வஞ்சமுண்டு - நெஞ்சில் வஞ்சமுண்டு, மனத்திரே - விருப்பமுள்ளவரே, நீற்றர் - திருவெண்ணிறுடையவர், ஏற்றர் - இடபவாகநர், நீலகண்டர் - கருங்கண்டத்தையுடையவர், நிறை புனல் - நிறைந்த நீரை, நீள்சடைமேல் ஏற்றர் - நீண்ட சடையின்மீதேற்றலையுடையவர், (அவரது) கோயில் - கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடி யென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம்-சேர்வோம், எ-று.

(பொ-ரை.) பிறத்தலுண்டாயின் சாதலுண்டு, இல்வாழ்க்கை துன்பவுருவாகும், சொல்லுண்டாயின் நெஞ்சில் வஞ்சமுண்டு, விருப்பமுள்ளவரே, திருவெண்ணிறுடையவர், இடபவாகநர், கருங்கண்டத்தையுடையவர், நிறைந்த நீரை நீண்ட சடையின்மீதேற்றலையுடையவர் (அவரது) கோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியைச் சேர்வோம்.

(க-ரை.) உலகிரே, பிறப்பிறப்புக்க எல்லாமையை விரும்புவீராயின் இறைவரது திருவெதிர்கொள்பாடியை யடைவோம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிறைபுனல் - கங்கை. ஏற்றர் - ஏற்றலையுடையவர் எனினுமாம். நீலகண்டர் - நஞ்சுண்டதனாற் கறுத்த கண்டத்தை யுடையவர். (2)

செடிகொளாக்கைசென்றுசென்று தேய்த்தொல்லீழாமுன்
வடிகொள்கண்ணார்வஞ்சனையுட்பட்டுமயங்காதே
கொடிகொளேற்றர்வெள்ளைநீற்றர்கோவணவாடையுடைய
யடிகள் கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

(ப-ரை.) செடிகொள்-பாவத்தைக்கொண்ட, ஆக்கை-உடம்பு, சென்று சென்று—, தேய்த்து—, ஒல்லை-விரைவாக, வீழாமுன்-விழுவதற்கு முன்பே, வடிகொள் - மாவடுவின் றன்மையைக் கொண்ட, கண்ணார்-கண்களையுடையவராகிய மாதரது, வஞ்சனையுட்பட்டு - கபடவிலையிலகப்பட்டு, மயங்காதே - மயங்காமல், கொடிகொள் ஏற்றர் - இடபக்கொடியை யுடையவர், வெள்ளை நீற்றர் - வெண்பொடியை யுடையவர், கோவணம் ஆடை உடை - கோவணமாகிய ஆடையை யுடைய, யடிகள் - சுவாமிகள், (அவரது) கோயில்-கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடியென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம் - சேர்வோம் எ-று.

(பொ-ரை.) பாவத்தைக்கொண்ட வுடம்பு சென்றுசென்று தேய்த்து விரைவாக விழுவதற்கு முன்பே, மாவடுவின் றன்மையைக் கொண்ட கண்களையுடையவராகிய மாதரது கபடவிலையிலகப்பட்டு மயங்காமல், இடபக்கொடியையுடையவர் வெண்பொடியை, யுடையவர், கோவணமாகிய ஆடையை யுடைய சுவாமிகள் (அவரது) கோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்பாடி என்னுந் திருப்பதியைச் சேர்வோம்,

172282:417201
NY

(க-ரை.) உலகீரே, இந்தவுடம் பழியுமுன்னே, இறைவரது திருவெதிர் கொள்பாடியை யடைவோம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வடி - மாவடு, வடித்தலையுடையது. இது இதன்வகிரை யுணர் த்திற்று. “வடித்தான் வகிர்மலர்க்கண்ணிக்கு” “மாவடுவகிரன்ன கண்ணி பங்கா” என்றார் மணிவாசகரும். (3)

வாழ்வர்கண்டிர்நம்முனைவர்வஞ்சமனத்திரே
யாவராலுமிகழப்பட்டிங்கல்லலில்லீழாதே
மூவராயுமிருவராயுமுதல்வனவனையாந்
தேவர்கோயிலெதிர்கொள்பாடிபென்பதடைவோமே.

(ப-ரை.) வஞ்சமனத்திரே - கபடமனமுடையவரே, நம்முன் - நமக்கு முன்னே, ஐவர்வாழ்வர் - ஐந்தபேர் வாழ்கின்றனர், யாவராலும் இசுழப்பட்டி- எல்லாராலும் அவமதிக்கப்பட்டு, இங்கு-இவ்விடத்தில், அல்லலில் வீழாதே - துன்பக்கடலில் விழாமல், மூவராயும் - மூவராயுர், இருவராயும் - இருவராகியும், முதல்வன் - தலைவன், அவனே ஆம் - அவனே யாவன், தேவர் கோயில் - தேவர்கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடி யென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம் - சேர்வோம் என்று.

(பா-ரை.) கபடமனமுடையவரே, நமக்கு முன்னே ஐந்தபேர் வாழ்கின்றனர், எல்லாராலும் அவமதிக்கப்பட்டு, இவ்விடத்தில் துன்பக்கடலில் விழாமல் மூவராகியும் இருவராகியும் தலைவன் அவனே யாவன், தேவர் கோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்பாடி என்னுந் திருப்பதியைச் சேர்வோம்.

(க-ரை.) உலகீரே, துன்பத்திலகப்பட்டு வருந்தாமல், இறைவரது திருவெதிர்கொள்பாடியை யடைவோம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கண்டிர் - முன்னிலையசையிடைச் சொல், ஐவர் - ஐம்பொறிகள். இங்கு - இவ்வுலகத்தில். அல்லல் - துன்பம். மூவர் - அயன், அரி, அரன் என்பவர். இருவர் - சத்தி சிவம் என்பவர். தேவர் கோயில் - தேவரால் நிருமிக்கப்பட்ட கோயில். வீழாதே யென்ற குறிப்பால் அல்லல் என்பதற்குத் துன்பக்கடல் என்றுரையுரைக்கலாயிற்று. (4)

அத்திரதாமமேலைவர்வந்திங்காறலைப்பான் பொருட்டாந்
சிரித்தபல்வாய்வெண்டலைபோழும்புறஞ்சேராமுன்
வரிக்கொள் துத்தவாளரக்கர்வஞ்சமதில்முன்று
மெரித்தவில்லியெதிர்கொள்பாடிபென்பதடைவோமே.

(ப-ரை.) ஐவர் - ஐவராவார், நம்மேல் - நம்மீது, அரித்து - பகைகொண்டு, இங்குவந்து - இவ்விடத்து வந்து, ஆறலைப்பான் பொருட்டால் - ஆறலைக்கும் பொருட்டு, சிரித்து - சிரிக்கப்பட்டு, பல்வாய்போய் - பற்கள் வாயி

களின்றும் உதிர்ந்து, வெண்டலைபோய் - வெண்டலை யடைந்து, ஊர்ப்புறம் - மயநத்தை, சேராமுன் - அடைவதற்கு முன்பே, வரிக்கொள் - நீட்சியைக் கொண்ட, துத்தம் - வயிற்றினையுடைய, வாள்அரக்கர் - வாலையுடைய அரக்கரது, வஞ்சமதில் மூன்றும் எரித்த - கபடமதில்கள் மூன்றனையும் நீரூக்கின, வில்லி-வில்லினையுடைய சிவபெருமானது, எதிர்கொள்பாடியென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம்-சேர்வோம் எ-று.

(பொ-ண.) ஐவராவார் நம்மீது பணுகொண்டு இவ்விடத்து வந்து ஆறலைக்கும் பொருட்டி, சிரிக்கப்பட்டு, பற்கள் வாயினின்றும் உதிர்ந்து வெண்டலைபடைந்து மயானத்தில் அடைவதற்கு முன்பே, நீட்சியைக்கொண்ட வயிற்றினையுடைய வானையுடைய அரக்கரது கபடமதில்கள் மூன்றனையும் நீரூக்கின வில்லினையுடைய சிவபெருமானது திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை சேர்வோம்.

(க-ண.) உலகீரே, நாம் மயநத்தை யடைவதன்முன்னே இறைவரது திருவெதிர்கொள்பாடியை யடைவோமென்பதாம்.

(வி-ண.) ஐவராவார் - ஐம்பொறிகள், அரித்தல் - பணுகொள்ளல். ஆறலைத்தல் - வழிகட்டிப் பறித்தல். வெண்டலை யடைதலாவது - நரைத்தலையையுடையராதல். மும்மதில்கள் ஆகாயசஞ்சாரிகளாய் எல்லா வீரர்களையும்ழித்தலால் அவற்றை வஞ்சமதில் மூன்றும் என்றார். (5)

பொய்யர் கண்டிர் வாழ்க்கையாளர் பொத்தடைப்பான் பொருட்டால் மையல்கொண்ட ரெம்மோடாடி நீருமனத்திரேல்
நையவேண்டாமம்மையே த்தவம்மைநமக்கருந
மையர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

(ப-ண.) வாழ்க்கையாளர் - இவ்வாழ்க்கையுடையார், பொய்யர்-பொய்யராவார், (ஆதலால்) பொத்து அடைப்பான் பொருட்டால் - குற்றத்தை யடைக்கும்பொருட்டி, மையல் கொண்டிர் - விருப்பங்கொண்டிர், நீரும்-நீங்களும், எம்மோடி ஆடி - எம்மோடி கூடி, மனத்திரேல் - விருப்பமுடையீராயின், நையவேண்டாம் - வருந்தவேண்டாம், இம்மை ஏத்த - இம்மையில் துதிக்க, அம்மை - அம்மையில், நமக்கு அருளும் - எமக்கருள் செய்கிற, ஐயர்கோயில் - இறைவர் கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடி யென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம் - சேர்வோம் எ-று.

(பொ-ண.) இவ்வாழ்க்கையுடையார் பொய்யராவார் (ஆதலால்) குற்றத்தை யடைக்கும்பொருட்டி விருப்பங்கொண்டிர், நீங்களும் எம்மோடி கூடி விருப்பமுடையீராயின் வருந்தவேண்டாம், இம்மையில் துதிக்க அம்மையில் எமக்கருள்செய்கிற இறைவர் கோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியைச்சேர்வோம்.

(க-ண.) உலகீரே இவ்வாழ்க்கையாளரை நட்டு வருந்தவேண்டாம், இறைவரது திருவெதிர்கொள்பாடியை யடைவோமென்பதாம்.

(வி-ரை.) பெர்த்து - குற்றம். மனம் - விருப்பம். னைதல் - வருத்தல். இம்மை - இவ்வுலகு. அம்மை - அவ்வுலகு.

(6)

கூசநீக்கிக்குற்றநீக்கிச்செற்றமனநீக்கி
வாசமல்குமுழுவீனர்கள் வஞ்சமனைவாழ்க்கை
யாசைநீக்கியன்புசேர்த்தியென்பணிந்தேறேறு
மிசர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

(ப-ரை.) கூசம் நீக்கி - வெட்கத்தை யொழித்து, குற்றம் நீக்கி - குற்றத்தை யொழித்து, செற்றம் மனம் நீக்கி - கோவத்தையுடைய மனத்தை யொழித்து, வாசம் மல்கு - வாசனை நிறைந்த, குழுவீனர்கள் - கூந்தலை யுடையவர்களாகிய மாதர்களது, வஞ்சம் - கபடத்தையுடைய, மனைவாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையின், ஆசைநீக்கி - ஆசையை யொழித்து, அன்புசேர்த்தி - அன்புகொண்டு, என்பு அணிந்து - எலும்பு மாலையையணிந்து, ஏறு ஏறம் - இடபத்தின்மேலேறுகிற, ஈசர் - ஈசரது, கோயில் - கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடியென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம் - சேர்வோம், எ-று.

(பொ-ரை.) வெட்கத்தை யொழித்து கோவத்தையுடைய மனத்தை யொழித்து வாசனை நிறைந்த கூந்தலை யுடையவர்களாகிய மாதர்களது கபடத்தையுடைய இவ்வாழ்க்கையின் ஆசையை யொழித்து, அன்புகொண்டு, எலும்புமாலையை யணிந்து இடபத்தின்மேலேறுகிற ஈசரது கோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியைச் சேர்வோம்.

(க-ரை.) உலகீரே, கூசமுதலியவற்றை யொழித்து, இறைவரது திருவெதிர்கொள்பாடியை யடைவோமென்பதாம்.

(வி-ரை.) வாசம் - இயற்கை மணம் செயற்கை மணம் இரண்டை மடக்கி நின்றது. ஆசை - குற்றத்தை யெனினுமாம். ஆசு - குற்றம். ஈசர் - ஐசவர்யமுடையவர்.

(7)

இன்பமுண்டேற்றுன்பமுண்டு வேழமனைவாழ்க்கை
முன்புசொன்னான்மோழைமையான்முட்டைமனத்திரே
யன்பரல்லாலணிகொள்கொன்றையடிகளடிசேரா
ரென்பர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

(ப-ரை.) இன்பம் உண்டேல் - சுகமுண்டாயின், துன்பம் உண்டு - துக்கமுண்டு, ஏழைமனை வாழ்க்கை - அறியாமையை யுடைய இவ்வாழ்க்கை, முன்பு சொன்னால் - முந்திச் சொன்னால், மோழைமை - பேதைமையாகும், ஆல் - ஆதலால், முட்டை மனத்திரே - புன்மனத்தையுடையவரே, அன்பர் அல்லால் - பத்தரல்லாமல், அணிகொள் - அழைக்கொண்ட, கொன்றை - கொன்றை மலர்மாலையை யணிந்த, அடிகள் - இறைவரது, அடிசேரார் - திருவடியை

அடையமாட்டார், என்பர் - எலும்புமாலையைத் தரித்தவராகிய சிவபிரானது, கோயில் - கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடி - திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம் - சேர்வோம் எ-று.

(பொ-ரை.) சுகமுண்டாயின் துக்கமுண்டு, ஏழை மனைவாழ்க்கைமுன்பு சொன்னால் பேதைமையாகும், ஆதலால் புன்மனத்தையுடையவரே, பத்தரல் லாமல், அழகைக்கொண்ட கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த இறைவரது திருவடியை அடையமாட்டார், எலும்புமாலையைத் தரித்தவராகிய சிவபிரா னதுகோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்பாடியென்னுந்திருப்பதியைச்சேர்வோம்.

(க-ரை.) உலகீரே, இந்த மனைவாழ்க்கையில் இன்பதுன்பங்களுண்டாத லால் இறைவரது திருவெதிர்கொள்பாடியை யடைவோ மென்பதாம்.

(வி-ரை.) மோழைம - அரியாமை. முட்டைமனம் - கபடமனம். கொன்றை ஆகுபெயர். என்பு - எலும்பு. என்பர் என்பதற்கு என்று சொல் லவர் எனினுமாம். (8)

தந்தையாரும் தவ்வையாருமெட்டனைச்சார்வாகார்
வந்துநம்மோடுள்ளளாவிரானநெறிகாணுஞ்
சிந்தையிரேநெஞ்சிரே திகழ்மதியஞ்சூழி
மெந்தைகோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

(ப-ரை.) தந்தையாரும் - தகப்பனாரும், தவ்வையாரும் - தாயாரும், என் தனை - எள்ளளவும், சார்வு ஆகார் - ஆதரவாக மாட்டார், வந்து - வந்து, நம் மோடு - நம்முடனே, உள் அளவி - அந்தரங்கமாகப் பேசி, வான நெறி காணும் - வானநெறியைக் காணவேண்டு மென்கிற, சிந்தையிரே - எண்ண முடையவரே, நெஞ்சிரே - மனமுடையவரே, திகழ்மதியம் சூழி - விளங் குகிற பிறையைத் தரித்த, எந்தை - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது, கோயில் - கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடி யென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியை, அடைவோம் - சேர்வோம் எ-று.

(பொ-ரை.) தகப்பனாரும் தாயாரும் எள்ளளவும் ஆதரவாகமாட்டார், வந்து நம்முடனே அந்தரங்கமாகப் பேசி, வானநெறியைக் காணவேண்டுமென் கிற எண்ணமுடையவரே, மனமுடையவரே, விளங்குகிற பிறையைத் தரித்த எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது கோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியைச் சேர்வோம்.

(க-ரை.) உலகீரே தந்தை தாயார் நமக்குத் துணையாகார் ஆதலால், இறைவரது திருவெதிர் காள்பாடியை யடைவோம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவ்வை-தாய், அக்காள் எனினுமாம், தனை - துணை. (அளவு) வானநெறி - வானாட்டுவழி, முத்திநெறி. சிந்தை - சிந்தனை. நெஞ்சு - மனம். திகழ்தல் - விளங்குதல். (9)

சுருதிசேரவானையின்றோல்கொண்டகுழற்சடையன்
மருதுகீறி யூநிபோனமாலயனுமறியாச்

சுருதியார்க்குஞ்சொல்லவொண்ணுச்சோதியெம்மாதியான்
கருதுகோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

(ப-ணா.) சுருதிசேரா-ரத்தமொழுகும்படி, ஆனையின்றோல் கொண்ட-யானைத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்ட, குழல் சடையன் - குழன்ற சடையை யுடையவன், மருதுகீறி - மருத மரங்களைப் பிளந்து, ஊநிபோன - அவற்றிடையே சென்ற, மால் அபனுர் அறியா - விட்டிணு பிரமன் என்பவரும் அறியாத, சுருதியார்க்கும் - வேதாதிகாரிகளுக்கு, சொல்ல வொண்ண - சொல்ல வொண்ணாத, சோதி - ஒளியுருவாகிய, எம் ஆதியான் - எமது முதல்வன், சுருது கோயில் - விரும்புகிற கோயிலாகிய, எதிர்கொள்பாடியென்பது - திருவெதிர்கொள்பாடியென்னுத் திருப்பதியை, அடைவோம் - சேர்வோம் என்று.

(பொ-ணா.) ரத்த மொழுகும்படி யானைத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்ட குழன்ற சடையையுடையவன், மருதமரங்களைப்பிளந்து அவற்றிடையே சென்ற விட்டிணு பிரமன் என்பவரும் அறியாத வேதாதிகாரிகளுக்கும் சொல்ல வொண்ணாத ஒளியுருவாகிய எமது முதல்வன் விரும்புகிற கோயிலாகிய திருவெதிர்கொள்பாடியென்னுத் திருப்பதியைச் சேர்வோம்.

(க-ணா.) உலகீரே, யானையுரி போர்த்த இறைவரது திருவெதிர்கொள்பாடியையடைவோ மென்பதாம்.

(வி-ணா.) சேர்தல் - ஒழுகுதல். குழற்சடை - சடை சுருண்ட சடை. சுருதியார் - வேதபுருடனார் எனினுமமையும். சுருதுதல் - விரும்புதல். (10)

முத்துநீற்றுப்பவனமேனிச்செஞ்சடையானுறையும்
பத்தர்ப்தத்தெதிர்கொள்பாடிப்பரமனையேபணியச்
சித்தம்வைத்ததொண்டர்தொண்டன்சடையனவன்சிறுவன்
பத்தனாரன்பாடல்வல்லார்பாதம்பணிவாரோ.

(ப-ணா.) முத்துநீற்று - முத்துப்போலும் வெண்ணீறு பூசப்பட்ட, பவனமேனி - பவனம்போலுத் திருமேனியையுடைய, செஞ்சடையான் - செஞ்சடையானாகிய சிவபிரான், உறையும் - நித்திபவாசம்பண்ணுகிற, பத்தர்ப்தத்து - பத்தர்க்கு ஆசையை விளைப்பதாகிய, எதிர்கொள்பாடிப் பரமனையே - திருவெதிர்கொள்பாடிப் பரமனையே, பணிய - வணங்க, சித்தம்வைத்த-மனம் வைத்த, தொண்டர் தொண்டன் - அடியார்க் கடியன், சடையன் அவன் சிறுவன் - சடையனாகிய அவனுக்கு மகன், பத்தன் - பத்தன், ஊரன் - ஆரூரன், (அவனது) பாடல்வல்லார் - பாடலைக்கற்றுவல்லவர், பாதம்பணிவார் - இறைவனது திருவடியை வணங்குவோராவர் என்று.

(பொ-ணா.) முத்துப்போலும் வெண்ணீறு பூசப்பட்ட பவனம்போலுத் திருமேனியையுடைய செஞ்சடையானாகிய சிவபிரான் நித்தியவாசம் பண்

ஊகிற பத்தர்க்கு ஆசையை விளைப்பதாகிய திருவெதிர்கொள்பாடிப் பரமனையே வணங்க மனம்பவைத்த அடியார்க்கடியன், சடையனாகிய அவனுக்கு மகன், பத்தன், ஆரூரன், அவனது பாடலைக் கற்றுவல்லவர், இறைவனது திருவடியை வணங்குவோராவர்.

(க-ரை.) திருவெதிர்கொள்பாடி யிறைவரை ஆரூரன் பாடின பத்துப் பாட்டும் கற்றுவல்லார் அஃது திருவடிக்காளாவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெண்ணீறு என்றற்கு முத்துநீறென்றும், செம்மேனி யென்றற்கு பவனமேனி யென்றும் கூறினார். பந்தம் - ஆசை. பரமன் - மேலானவன். (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - அயிராபதேசர்.

தேவியார் - வாசமலர்க்குழல்நாயகியம்மை.

திருவாரூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இறைகளோடிசைந்தவின்பமின்பத்தோடிசைந்தவாழ்வு பறைகிழித்தனையபோர்வைபற்றியானேக்கினைற்குத் திறைகொணர்ந்திண்டித்தேவர்செம்பொனாமணியுந்தூவியறைகழலிறைஞ் சுமாரூரப்பனையஞ்சினேனே.

(ப-ரை.) இறைகளோடு இசைந்த-அரசோடு பொருந்திய, இன்பம்-சுகமும், இன்பத்தோடு இசைந்த - சுகத்தோடு பொருந்திய, வாழ்வும் - செல்வமும், பற்றியான் கோக்கினேற்கு-உற்று கோக்கின எனக்கு, பறைகிழித்தனைய போர்வை - பறைகிழித்தாற்போன்ற போர்வையாகும், (ஆதலால் அவற்றுக்கு) தேவர் - வானோர், திறைகொணர்ந்து-கப்பங்கொண்டிவந்து, ஈண்டி-நெருங்கி, செம்பொன்னும் மணியும் - செம்பொன்னையும் மணிகளையும், தூவி-சிந்தி, அறை - சத்திக்கிற, கழல்-வீரக்கழலணிந்த திருவடியை, இறைஞ்சும் - வணங்குதற்குரிய, ஆரூர் அப்பனே - திருவாரூரிலெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன் - பயந்தேன் என்று.

(பொ-ரை.) அரசோடு பொருந்திய சுகமும், சுகத்தோடு பொருந்திய செல்வமும் உற்றுக்கோக்கின எனக்கு பறைகிழித்தாற் போன்ற போர்வையாகும் (ஆதலால் அவற்றிற்கு) வானோர் கப்பங்கொண்டிவந்து நெருங்கி, செம்பொன்னையும் மணிகளையும் சிந்தி, சத்திக்கிற வீரக்கழலணிந்த திருவடியை வணங்குதற்குரிய திருவாரூரிலெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திருவாரூரப்பனே, இந்தப் பொய்யாகிய வாழ்வையும் செல்வத்தையும் அஞ்சினேன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இறை-அரசு. செல்வம் வாழ்தற்குக் காரணமாதலால் அதனை வாழ்வு என்றார். திறை - கப்பம். (அரசினை) ஈண்டல் - நெருங்கல், பறை-வாச்சியம். (1)

ஊன்மிடையுதிரக்குப்பையொருபொருளிலாதமாய
மான்மறித்தனையகோக்கமடந்தைமார்மதிக்குயிந்த
மானிடப்பிறவிவாழ்வவாழ்வதோர்வாழ்வுவேண்டே
ஊன்வெள்ளேற்றவாரூரப்பனையஞ்சினேனே.

(ப-ரை.) ஊன்மிடை - தசைநெருங்கின, உதிரக்குப்பை - உதிரக் குவியல், (உடம்பு) ஒருபொருள் அல்லாத மாயம் - ஒரு பொருட்டன்மையில்லாத மாயமாகும், (ஆசலால்) மான்மறித்தனைய - மாண வலையால் மறித்தாற்போன்ற, நோக்கம்-பார்வையையுடைய, மடந்தைமார்-மாதர், மதிக்கும்-மதிக்கின்ற, இந்த மானிடப்பிறவி-மானிடப்பிறவியில், வாழ்வு வாழ்வது ஓர்வாழ்வு வேண்டேன் - மானிடப்பிறவியில் வாழ்கின்ற வாழ்வை விரும்பமாட்டேன், ஆன் ஸ்வென் ஏற்ற - ஆன்கூட்டத்திற் சிறந்த வெள்விடையை யுடையவனே, ஆருர் அப்பனே-திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன்-பயந்தேன் என்று.

(பொ-ரை.) தசை நெருங்கின உதிரக்குவியல் (உடம்பு) ஒருபொருட்டன்மையிலாத மாயமாகும், (ஆசலால்) மாண வலையால் மறித்தாற்போன்ற பார்வையையுடைய மாதர் மதிக்கின்ற மானிடப்பிறவியில் வாழ்கின்ற வாழ்வை விரும்பமாட்டேன், ஆன் கூட்டத்திற் சிறந்த வெள்விடையை யுடையவனே, திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திருவாரூரப்பனே, இந்த மானிடப்பிறவியை வேண்டேன், அதற்கஞ்சினே னென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆன்-பசுப்பொது. ஏறு - இடபம். மான்மறித் தனையகோக்கம் என்றது வலையிலகப்பட்ட மானினது அச்சத்தோடுகூடிய மருண்ட நோக்கம். “வலைத்தலைமா னன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டி” “காமினவே லன்ன மின்னியல் கண்ணின் வலைகலந்து வீசினபோது” என்றார் மணிவாசகரும். (2)

அறுபதுமப்பத்துமெட்டுமாறினோடஞ்சுநான்குந்
துறுபறித்தனையகோக்கிச்சொல்லிற்றொன்றாகச்சொல்லார்
நறுமலர்ப்பூவுநீரும்நாடொறும்வணங்குவார்க்கு
அறிவினைக்கொடுக்குமாரூரப்பனையஞ்சினேனே,

(ப-ரை.) அறுபதும் பத்தம் எட்டும் ஆறினோடு எட்டும் நான்கும் - தொண்ணூற்று தத்துவங்களும், நோக்கி-ஆராய்ந்து, சொல்லின்-சொல்லுமிடத்து, தறுபறித்தனைய-துறுகல்லினைப் பிடுங்கினுற்போலும், (ஆதலால் அறிஞர்) ஒன்றரசுச் சொல்லார் - (இவ்வுடம்பை) ஒரு பொருளாக மதித்துச் சொல்லமாட்டார்கள், நறுவிறை பூவும் நீரும் - நல்ல மணமுள்ள மலரையும் நீரையும் கொண்டு, நான்தொறும் வணங்குவார்க்கு - தினந்தோறும் தொழுவாருக்கு, அறிவினைக் கொடுக்கும் - அறிவைக்கொடுக்கிற, ஆரூரப்பனை - திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன் - பயந்தேன் எ-று.

(பொ-ரை.) தொண்ணூற்று தத்துவங்களும் ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து துறுகல்லினைப் பிடுங்கினுற்போலும் (ஆதலால் அறிஞர்) இவ்வுடம்பை ஒருபொருளாக மதித்துச் சொல்லமாட்டார்கள், நல்லமணமுள்ள மலரையும் நீரையும் கொண்டு தினந்தோறும் தொழுவாருக்கு அறிவைக் கொடுக்கிற திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திவாரூரப்பனை, தொண்ணூற்று தத்துவங்களோடு கூடின இவ்வுடம்பை யொருபொருளாக மதியாமல் அஞ்சினேன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) துறு - துறுகல். அதாவது சலதாரை முதலியவற்றையடைக்குங்கல். அறிவு - ஞானம். (3)

சொல்லீடி. லெல்லீயில்லைச் சுவையிலாப்பேதைவாழ்வு
நல்லதோர்கூடாபுக்குறலமிகவறிந்தேனல்லேன்
மல்லிகைமாடநீமறுகொடுநெருங்கியெங்கு
மல்லிவண்டியங்குமாநூரப்பனையஞ்சினேனே.

(ப-ரை.) சொல்லீயின் - சொல்லுமிடத்து, எல்லையிலை-வரம்பில்லை, சுவையிலா பேதைவாழ்வு - இன்பயில்லாத ஏழை வாழ்க்கை, நல்லது - நல்லதாகிய, ஓர் கூடாபுக்கு-ஒரு வீட்டிற்குப் புகுந்து, நலம் - நன்மையை, 'மிக அறிந்தேன் அல்லேன் - மிகுதியாய்த் தெரிந்து கொண்டேனல்லன், மல்லிகை-மல்லிகைக் கொடிபடர்ந்த, மாடம் - மாளிகைகள். நீடம் - நீண்ட, மறுகொடு - தெருக்களோடு, நெருங்கி - நெருக்கமாகி, எங்கும் - எவ்விடத்தும், அல்லி - அகவிதழ்களில், வண்டு இயங்கும் - வண்டிகள் சஞ்சரித்தற் கிடமாகிய, ஆரூரப்பனை - திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன்-பயந்தேன் எ-று.

(பொ-ரை.) சொல்லுமிடத்து வரம்பில்லை, இன்பயில்லாத ஏழை வாழ்க்கை, நல்லதாகிய ஒருவீட்டிற்குப் புகுந்து நன்மையை மிகுதியாகத் தெரிந்து கொண்டேனல்லன், மல்லிகைக் கொடிபடர்ந்த மாளிகைகள் நீண்ட தெருக்களோடு நெருக்கமாகி எவ்விடத்தும் அகவிதழ்களில் வண்டிகள் சஞ்சரித்தற் கிடமாகிய திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திருவாரூரப்பனே, சிறிது மின்பமில்லாத அந்தப் பேதைவாழ்வுக் கஞ்சினேன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுவை - இன்பம். பேதைவாழ்வு - பொய்வாழ்வு. நல்லதோர் கூரை - நல்லதாகிய பொப்பற்ற வீடு. (முத்தி) மறுகு - தெரு. அல்லி - பூவினுள்ளிதழ். இயங்குதல் - சஞ்சரித்தல். (4)

நரம்பினோடெ லும்புகட்டி நசையினோடிசைவொன் றில்லாக்
குரம்பைவாய்க்குடியிருந்துகுலத்தினால்வாழ்மாட்டேன்
விரும்பியகம்மூம்புன்னைமாதவித்தொகுதமென்று
மரும்புவாய்மலருமாருரப்பனையஞ்சினேனே.

(ப-ரை.) நரம்பினோடு - நரம்புடனே, எலும்புகட்டி - எலும்பைக்கட்டி, நசையினோடு - விருப்பத்தோடு, இவைவு ஒன்று இல்லா - சிறிதும் இணக்கமில்லாத, குரம்பைவாய் - குடிவீனிடத்து, குடியிருந்து - குடியாயிருந்து, குலத்தினால் - மேன்மையோடு, வாழ்மாட்டேன் - வாழ்ந்திரேன், விரும்பிய - விரும்பும்படி, கம்மும் - பரிமளிக்கிற, புன்னை மாதவித்தொகுதி - புன்னை மாதவிகளின் கூட்டம், என்றும் - எந்நாளும், அரும்பு - அரும்புகள், வாய்மலரும் - வாய்விள்ளுதற்கிடமாகிய, ஆருரப்பனே - திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன் - பயந்தேன் என்று.

(பொ-ரை.) நரம்புடனே எலும்பைக்கட்டி விருப்பத்தோடு சிறிதும் இணக்கமில்லாத குடிவீனிடத்துக் குடியாயிருந்து மேன்மையோடு வாழ்ந்திரேன், விரும்பும்படி பரிமளிக்கிற புன்னைமாதவிகளின் கூட்டம் எந்நாளும் அரும்புகள் வாய்விள்ளுதற்கிடமாகிய திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திருவாரூரப்பனே, நரம்புமுதலியவற்றை லாக்கப்பட்ட இவ்வுடம்பின் வாழ்க்கைக்கு அஞ்சினேன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நசை - விருப்பம். குரம்பை - சிறுகுடி. (உடம்பு) குலம் - மேன்மை. விரும்பிய - செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். மாதவி - குருக்கத்திமாம். (5)

மணமெனமகிழ்வர்முன்னேமக்கடாய்தந்தைசுற்றம்
பிணமெனச்சுடுவர்பேர்த்தேபிறவியைவேண்டேனாயென்
பணையிடைச்சோனைதோறும்பைம்பொழில்வளராகத்தெங்க
ளனைவினைக்கொடுக்குமாருரப்பனையஞ்சினேனே.

(ப-ரை.) மக்கள் தாய்தந்தை சுற்றம் - பிள்ளைகள் தாய்தந்தை உறவினர், முன்னே - முன்பு, மணம் - என - மணமென்று சொல்லுதலும், மகிழ்வர் - களிப்பார், பேர்த்து - மீட்டும், பிணம் - என - பிணமென்று இகழ்ந்து, சுடு

வர்-சுட்டெரிப்பர், (ஆதலால்) நாயேன்-நாயினேன், பிறவியை வேண்டேன்-பிறப்பை விரும்பேன், பணை இடை - மிகுந்த இடத்தையுடைய, சோலைதோறும் - பொழில்களிலெல்லாம், பைம்பொழில் வளாகத்து - பசிய சோலைகளினிடங்கடோறும், எங்கள் அணைவினைகொடுக்கும் - எங்கள் சஞ்சாரத்தைக் கொடுக்கிற, ஆரூரப்பனே-திருவாரூரிலெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன் - பயந்தேன் எ-று.

(டொ-ரை.) பிள்ளைகள் தாய்தந்தை உறவினர்முன்பு மணமென்று சொல்லு-லும் களிப்பார், மீட்டும் பிணமென்று இகழ்ந்து சுட்டெரிப்பர், ஆதலால் நாயினேன் பிறப்பைவிரும்பேன், மிகுந்த இடத்தையுடைய பொழில்களிலெல்லாம் பசிய சோலைகளினிடங்கடோறும் எங்கள் சஞ்சாரத்தைக் கொடுக்கிற திருவாரூரிலெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திருவாரூரப்பனே, மணக்கோலமே பிணக் கோலமாகிற இப்பிறவியை யஞ்சினே னென்பதாம்.

(வி-ரை.) மணம் - விவாகம். பணைத்தல் - மிகுதல். வளாகம் - இடம். அணைவு - சஞ்சாரம்.

(6)

தாழ்வெனுந்தன்மைவிட்டுத் தனத்தையேமனத்திலவைத்து வாழ்வதேகருதித்தொண்டர்மறுமைக்கொன்றியகில்லா ராழ்முழிப்பட்டபோதுவலக்கணிலொருவர்க்காவ ரியாழ்முயன்றிருக்குமாருரப்பனையஞ்சினேனே.

(ப-ரை.) தாழ்வு என்னுந் தன்மைவிட்டு-இழிவாகிய தன்மையைவிட்டு, தனத்தையே மனத்தில் வைத்து-பொருளையே நெஞ்சில்வைத்து, வாழ்வதே கருதி - வாழ்வையே நினைத்து, தொண்டர் - அடியார், மறுமைக்கு - மறுமையின்பத்தின் பொருட்டு, ஒன்று ஈயகில்லார் - ஒருபொருளையும் கொடுக்க மாட்டார், (இவர்) ஆழ்குழிப்பட்டபோது - ஆழ்ந்த குழியில் வீழ்ந்தபோது, அலக்கணில்-துன்பக்காலத்தில், ஒருவர்க்கு ஆவர் - சண்டன ரொருவர்க்கே யுரியராவர், யாழ்முயன்றிருக்கும் - யாழ்முயன்று வாசிக்கிற, ஆரூரப்பனே - திருவாரூரிலெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன்-பயந்தேன் எ-று.

(போ-ரை.) இழிவாகிய தன்மையை விட்டு பொருளையே நெஞ்சில் வைத்து வாழ்வையே நினைத்து அடியார் மறுமை யின்பத்தின்பொருட்டு ஒரு பொருளையும் கொடுக்கமாட்டார், (இவர்) ஆழ்ந்த குழியில் வீழ்ந்தபோது, துன்பக்காலத்தில் சண்டன ரொருவர்க்கே யுரியராவர், யாழ்முயன்று வாசிக்கிற திருவாரூரிலெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திருவாரூரப்பனே, செல்வத்தையே பெரிதாக மகித்து ஒருவர் க்குங் கொடாதவர், மறுமையில் நிரயத் துன்ப மதுபவிப்பவரென்பதாம்,

(வி-ரை.) தன்ம் - பொருள். மறுமை ஆகுபெயர். ஆழ்குழியென்றது நர்கத்தை. அலக்கண் - துன்பம். சண்டனார் - யமனார். யாழ்முயன்றிருக்கும்-யாமோசை மிக்கிருக்கிற. (7)

உதிரநீரிறைச்சிக்குப்பையெடுத்ததுமலக்குக்கைம்மேல்
வருவதோர்மாயக்கூரைவாழ்வதோர்வாழ்வுவேண்டேன்
கரியமாலயனுத்தேடிக்கழலினை காணமாட்டா
வரியனுபின்றவாருரப்பனையஞ்சினேனே.

(ப-ரை.) உதிரநீர் - ரத்தநீர், இறைச்சிக்குப்பை - தசைக்குவியல், மேல் எடுத்த மலக்குக்கை - மேலே யெடுத்தது கலக்கமாகிய கை, வருவது - அதன் மேல் வருவது, ஓர் - ஒப்பற்ற, மாயக்கூரை - மாயமாகிய வேய்வு, வாழ்வது - (இதில்) வாழ்வதாகிய, ஓர் வாழ்வு வேண்டேன் - அற்பவாழ்வை விரும்ப மாட்டேன், கரியமால் அயனும் தேடி - கரியமாலும் பிரமனும் தேடி, சமூல் இனை - திருவடியிரண்டையும், காணமாட்டா - காணவொண்ணாத, அரியனாய் நின்ற - அருமையானவனாய் நின்ற, ஆரூரப்பனே - திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன் - பயந்தேன் என்று.

(பொ-ரை.) இரத்தநீர் தசைக்குவியல் மேலேயெடுத்தது கலக்கமாகிய கை, அதன்மேல் வருவது ஒப்பற்ற மாயமாகிய வேய்வு, இதில் வாழ்வதாகிய அற்பவாழ்வை விரும்பமாட்டேன், கரியமாலும் பிரமனும் தேடி திருவடியிரண்டையும் காணவொண்ணாத அருமையானவனாய் நின்ற திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திருவாரூரப்பனே, உதிரமுதலிய பொருள்களால் ஆக்கப்பட்ட இவ்வுடம்போடு கூடிவாழும் வாழ்க்கைக்கு அஞ்சினேன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மலக்கு - கலக்கம், கூரை-மேற்கூரை. அயன்-பிரமன். (8)

பொய்த்தன்மைத்தாயமாயப்போர்வையெய்யெய்யென்றென்னும்
வித்தகத்தாயவாழ்வுவேண்டினான்விரும்பகில்லேன்
முத்தினைத்தொழுதுநாளுமுடிகளால்வணங்குவார்க்கு
வத்தன்மைத்தாகுமர்நூரப்பனையஞ்சினேனே.

(ப-ரை.) பொய்த்தன்மைத்து ஆய - பொய்த்தன்மைத் தாகிய, மாயப் போர்வையை - மாயமாகிய போர்வையை, மெய்யென்று - உண்மையென்று, எண்ணும் - நினைக்கிற, வித்தகத்து ஆயவாழ்வு - வித்தகத்தாகிய வாழ்வினை, வேண்டி விரும்பகில்லேன் - முத்தினை - முத்துப்போலத் திருமேனியையுடைய சிவபிரானை, தொழுது - வணங்கி, நாளும் - நாடோறும், முடிகளால் வணங்குவார்க்கு - தலைகளால் வணங்கு வோருக்கு, அத்தன்மைத்து ஆதம் - அத்தன்மையுடையதாகிற, ஆரூரப்பனே - திருவாரூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, அஞ்சினேன் - பயந்தேன் என்று.

(பொ-ரை.) பொய்த்தன்மைத்தாகிய மாயமாகிய போர்வையை உண்மையென்று நினைக்கிற வித்தகத்தாகிய வாழ்வீனை வேண்டி வீருப்பகில்லேன், முத்துப்போலும் திருமேனியையுடைய சிவபிரானை வணங்கி நாடோறும் தலைகளால் வணங்குவோருக்கு அத்தன்மையுடையதாகும் திருவாழ்நிலைமுந்தருளிய எமது தந்தையே, பயந்தேன்.

(க-ரை.) திருவாழரப்பனை, பொய்யாகிய இவ்வுடம்போடு கூடி வாழும் வாழ்க்கைக்கு அஞ்சினே னென்பதாம்.

(வி-ரை.) வித்தகம் - அதிசயம். முத்து - உவமையாகுபெயர். (வண்ணவுவமை) செவ்வண்ணமன்றோ வெனின், செவ்வண்ணமே யாயினும் திருவெண்ணீற்று முழுப்புச்சாலிங்ஙனங் கூறினார் என்க. “யாதுமனநினைபுமந்தநினைவுக்கு நினைவாகி” அருள்செய்வோனாலால் ‘அத்தன்மைத்தாகு மாறாரப்பனை’ என்றார்.

(9)

தஞ்சொலாரருள்பயக்குந்தமியனைன்றமலைக்க
ணஞ்சொலார்பயிலுமாறாரப்பனை யுரனஞ்சிச்
செஞ்சொலாரயந்தபாடல்சிந்தியாவேத்தவல்லார்
நஞ்சுலாங்கண்டத்தெங்கணுதனைநணுகுவாரே.

(ப-ரை.) தம்சொல் ஆர் - தமது புதழ் மிகுந்த, அருள் பயக்கும்-அருள்செங்கிற, தமியனைன்-தமியேனது, தடமலைக்கண - பெருமுலையினிடத்து, அம்சொல்லார் பயிலும்-மாதர் பயில்கின்ற, ஆராரப்பனை - திருவாழ்நிலமர்ந்த எமது தந்தையை, ஊரன் - நாவலாரன், அஞ்சி - பயந்து, செஞ்சொல்லால்-செவ்விய சொற்களால், நயந்த - விரும்பிச்செய்த, பாடல் - பாடல்களை, சிந்தியா - சிந்தித்து, ஏத்தவல்லார்-துதிக்கவல்லார், நஞ்சுலாம் கண்டத்து - நஞ்சுதுஞ்சல் கண்டத்தையுடைய, எங்கள் நாதனை - எங்களிறைவனாகிய சிவபிரானை, நணுகுவார் - அடைவார்கள் என்று.

(பொ-ரை.) தமது புதழ் மிகுந்த அருள்செய்கிற தமியேனது பெருமுலையினிடத்து மாதர் பயில்கின்ற திருவாழ்நிலமர்ந்த எமது தந்தையை நாவலாரன் பயந்து செவ்விய சொற்களால் விரும்பிச் செய்த பாடல்களைச் சிந்தித்துத் துதிக்கவல்லார் நஞ்சுதுஞ்சல் கண்டத்தையுடைய எங்களிறைவனாகிய சிவபிரானை அடைவார்கள்.

(க-ரை.) திருவாழரப்பனை, ஆராரன்பாடின பத்துப்பாடலுங் கூற்று வல்லார் சிவபிரான் திருவழியை யடைவார்க ளென்பதாம்.

(வி-ரை.) பயிலல்-சஞ்சரித்தல், நயத்தல்-விரும்புதல். சிந்தியா-செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

(10)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர்-வன்மீகநாதர்.

தேவியார் - அல்லியங்கோதையம்மை.

திருப்புத்தூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம், லம்

மலைக்குமகள் ஞ்சமதகரியையுரித்தீ

ரெரித்தீர்வருமுப்புரங்கள்

சிலைக்குங்கொலைச்சேவுகத்தேற்றொழியீர்

சில்பலிக்குல்கடோறுஞ்செலவொழியீர்

கலைக்கொம்புங்கரிமருப்புமிடறிக்

கலவம்மயிற்பிலியுங்காரசிலு

மலைக்கும்புனல்சேரிசிற்பென்கரை

யழகார்திருப்புத்தூரழகனீரே.

(ப-பா.) மலைக்குமகள் அஞ்ச - பார்வதி தேவியானவள் அஞ்சும்படி, மதகரியை உரித்தீர் - மதயானையை யுரித்தீர், வரும் - திரிகிற, முப்புரங்கள் எரித்தீர்—, சிலைக்கும் - ஆரவாரிக்கிற, கொலை - கொலைத் தொழிலையுடைய, சே - இடபத்தின்மேல், உகந்து ஏற்று - மகிழ்ந்தேறுதலை, ஒழியீர் - ஒழிய மாட்டீர், சில்பலிக்கு - அற்பமாகிய பிணைச்சேற்றுக்கு, இல்கள் தோறும் - வீடுதோறும், செலவு - செல்லுதலை, ஒழியீர் - ஒழியமாட்டீர், கலைக்கொம்பும் - மான் கொம்புகளையும், கரிமருப்பும் - யானைக்கொம்புகளையும், இடறி - ஏற்றி, கலவம் - தோகையையுடைய, மயில் பீலியும் - மயிலிறகினையும், கா - அகிலும் - கரிய அகிற்கட்டைகளையும், அலைக்கும் - அலைக்கின்ற, புனல்சேர் - நீர் சேர்ந்த, அரிசில் - அரிசிலாற்றின், தென்கரை - தென்கரையிலுள்ள, அழகு ஆர் - அழகுபொருந்திய, திருப்புத்தூர் - திருப்புத்தூரி லெழுந்தருளிய, அழகனீரே - அழகரே ஏறு.

(பா-பா.) பார்வதி தேவியானவள் அஞ்சும்படி மதயானையை யுரித்தீர், திரிகிற முப்புரங்களெரித்தீர், ஆரவாரிக்கிற கொலைத் தொழிலையுடைய இடபத்தின்மேல் மகிழ்ந்தேறுதலை ஒழியீர், அற்பமாகிய பிணைச்சேற்றுக்கு வீடுதோறும் செல்லுதலை ஒழியமாட்டீர், மான் கொம்புகளையும் யானைக்கொம்புகளையும் ஏற்றி, தோகையையுடைய மயிலிறகினையும் கரிய அகிற்கட்டைகளையும் அலைக்கின்ற நீர் சேர்ந்த அரிசிலாற்றின் தென்கரையிலுள்ள அழகுபொருந்திய திருப்புத்தூரி லெழுந்தருளிய அழகரே.

(க-பா.) அரிசிலாற்றின் தென்கரையிலுள்ள திருப்புத்தூரழகரே, மலைமகளஞ்சக் கரியுரித்தல் மதலிய செயல்களைத் தொழியீர். இது என்னென்பதாம்.

(வி-பா.) சிலைத்தல் - ஆரவாரித்தல், ஏற்று - ஏறுதல், கலவம் கலாபம் என்னும் வடசொற்றிரிபு.

உ.
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அ நிக் கை.

சைவசமயத் தழைத்தோங்கத் திருவவதாரஞ் செய்தருளி. சமயாசாரியர்கள் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத் திருவாய்மலர் தருளிய தேவார திருவாசகங்களே தமிழ் வேதங்களாக விளங்குகின்றன. அவற்றுள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய தேவாரப் பதிகங்கள் நூறு. இவை மூலபாடமாக இதவரையில் அமேக அறிஞர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இப்போது அவற்றிற்கு உரையிட முயன்று ஒவ்வொரு பதிகத்திற்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை, விசேஷவுரை ஆகிய இவைகள் காஞ்சிபுரம் மஹாவித்வான் ஸ்ரீமத் இராமானந்த யோகிகளைக்கொண்டு செவ்விதாக எழுதுவித்து வெளியிட இருக்கின்றேன்.

இது மாதம் மாதம் தவறுதலின்றி வெளிவரும். சுமார் 20 சஞ்சிகையில் முடிவுறும் என்பது கோக்கம்.

சைவாபிமானிகள் இதனைக் கைக்கொண்டு, இக் கன்முயற்சியை முன்னுக்குக் கொண்டுவருமாறு எல்லாம் வல்ல கடராஜப் பெருமானது திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

டிம்மி 32-பக்கங்கொண்ட நானுபாடிமுள்ள சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு விலை அனு 2.

விவாந்தியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பு-ஷண்முக முதலியார்,
கே-5, ஆய்முகம் தெருவு,
ஜார்ஜ்டவுன், சென்னை.

9A

11-2